

545379562

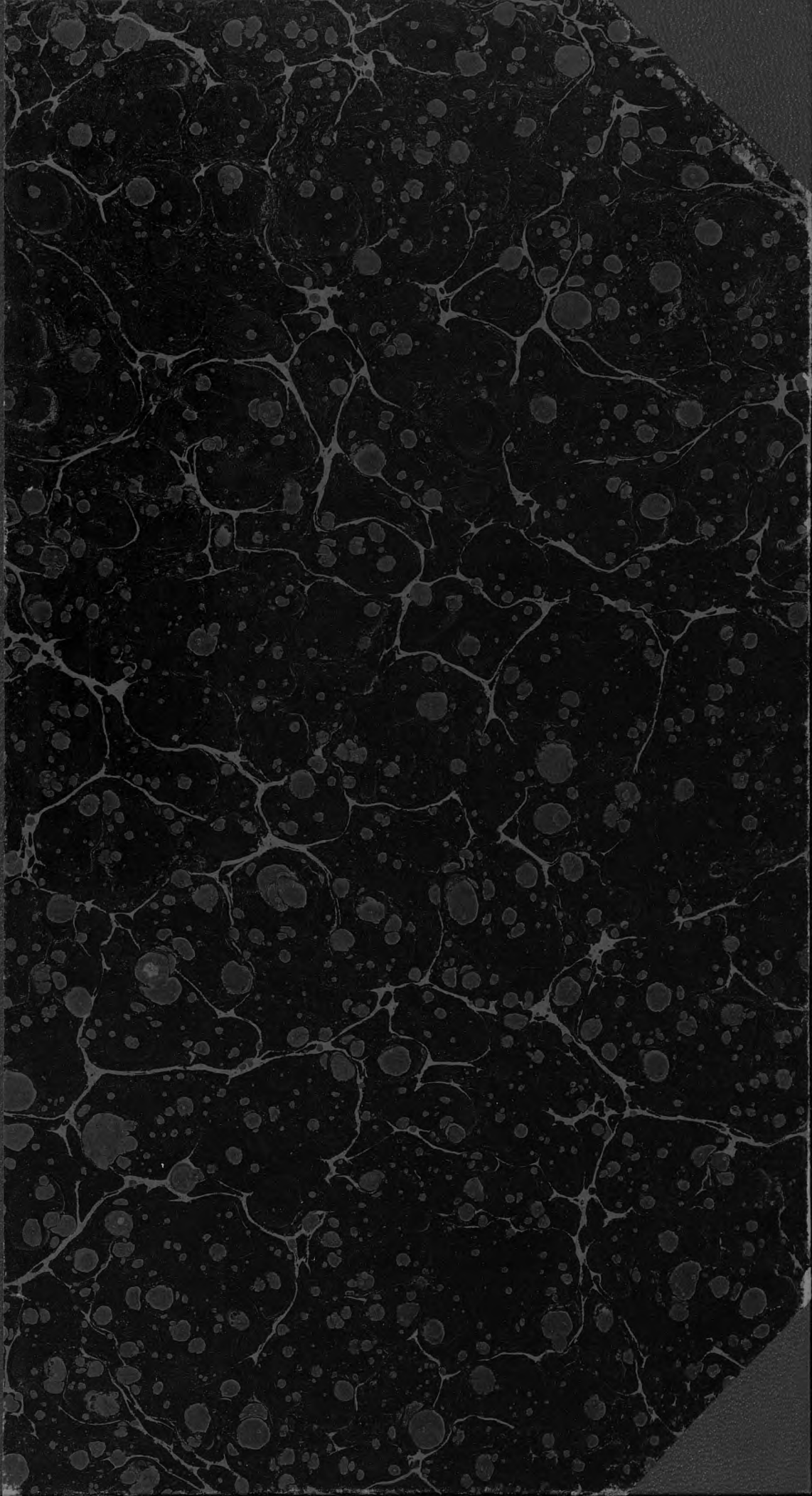

101 KØBENHAVNS
KOMMUNES
BIBLIOTEKER

Mag. 09.369 Sk

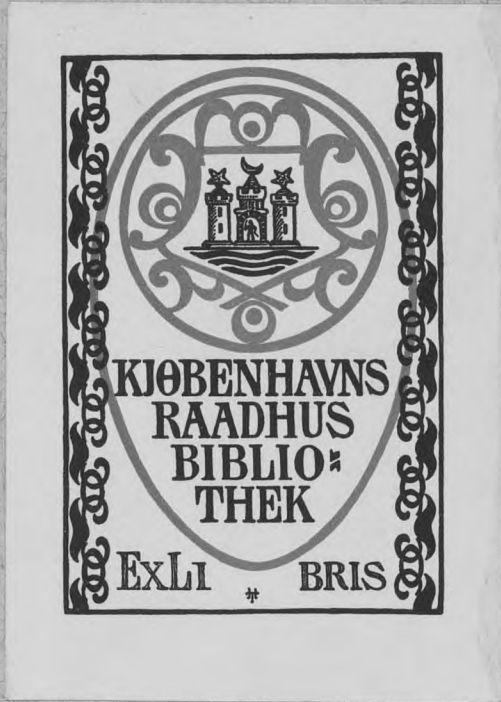

RHB

109.09.369 Sk

Ex. 2

Skydeselskabet »ØRESUND«

af 1873

gennem Aarene.

Skydeselskabet »ØRESUND«

af 1873

gennem Aarene.

S
09.369
Sk 89
ø

*Billederne paa Side 10, 11 og 15 er velvilligst udlaant af
Tidsskriftet »Før og Nu«*

13404

Trykt i Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Hillerød

Hymne til »ØRESUND«

Naar Sundets Bølger blidt og sagte klukker
mod Sjællands skønne, lysegrønne Bred,
naar deres stille Melodi oplukker
hvert følsomt Hjertes dybe Kærlighed,
og skaber Trang til alskens smukt at fatte,
til andre Hjerters Brodersind at skatte,
da har vi fundet just en saadan Stund,
som skabte dig, vort kære »ØRESUND«.

Og alt, hvad vi har lært om dig at kende
igennem dine lange Leveaar,
vil al vor Hu og vore Tanker vende
med Tak mod dig for alt, hvad du formaar.
Det gode Kammeratskabs lige Veje
og Brodersind, det gav du os i Eje,
det blev vor Lov fra Gry til Aftenstund,
og derfor ærer vi vort »ØRESUND«.

Halvfjerdstystve Aar er nu henrundet,
fra du slog Rødder i den danske Muld.
Du har et Næt af stærke Grene spundet,
og under disses Skygge mangt et Kuld
af gode danske Mænd har fundet Hygge,
som gav dem Lyst og Iver til at bygge
dig stærk paa Kammeratskabs Klippegrund,
og derfor — intet er som »ØRESUND«.

Om Tiden end har standset mangt et Hjerte,
som banked' varmt for gamle »Øresund«;
om dine Gutter, ofte fuld af Smerte,
en Broder fulgte til hans sidste Blund,
du skød dog stadig nye friske Kviste,
som tog den Arv, de ældre maatte miste,
som følger dig til deres sidste Stund,
du stærke, evigt unge »ØRESUND«.

Og stadig finder man i dine Rækker
en Kreds, som Æresmedlemstegnet bær',
det over femogtyve Aar sig strækker,
en Medlemstid, som viser os dit Værd.
Hver Broder her med Længsel vil den Lykke
imødese, da det hans Bryst skal smykke,
parat saavel med Hjerte, som med Mund,
at prise dig vort kære »ØRESUND«.

Saa ser vi da med frejdig Hu imøde
den Fremtid, som maa være dig tilmaalt;
for den vil alle Brødrers Hjerter gløde,
Plet paa dit Navn vil aldrig blive taalt.
Hvad af din Fortid, vi med Stolthed mindes,
skal i din Fremtid mangedobbelt findes.
Du var vor Fryd, du blev vor faste Grund,
du kære, stolte, glade »ØRESUND«.

A. C. Christiansen.

„I »ØRESUND« har ingen Broder Pligt til at gøre nogen Broder noget godt! Men alle har Pligt til aldrig at gøre nogen Broder noget ondt.“

Skydeselskabet »ØRESUND«

1873—1881

I AARHUNDREDER havde København ligget gemt bag sine Volde. Al Trafik til og fra Staden foregik gennem Byportene — vel at mærke om Dagen — for om Natten var Portene lukket, undtagen 6 Nætter om Sommeren i den saakaldte Kildetid, hvor alle Byens Porte maatte staa aabne hele Natten! Men alt som Byen voksede, blev Ønsket om Lempelser i Byens strenge Afspærring stærkere og stærkere, og den 1. September 1850 indsendte Østerbro's Beboere et Andragende til Krigsministeriet om Tilladelse til, at Østerport stod aaben hele Natten, hvilken Tilladelse fra 1. Januar 1851 blev givet. Men da var allerede de gamle Byportes Saga ved at være ude, og i 1858 faldt Østerport som den sidste af Stadens gamle Porte. Byen havde sprængt sine Rammer. En ny Tid var begyndt! Sporvejslinien blev ført ud ad Strandvejen til »Slukefter«. Østerbrogade, der endte ved Trianglen, og som i 1855 kun havde 475 Indbyggere, havde i Halvfjerdserne over 3000 Indbyggere, medens der paa hele Østerbro boede godt og vel 30.000.

Det var i disse Opgangstider, at en Kreds af Østerbroborgere stiftede Skydeselskabet »ØRESUND«. Det vides, at Stiftelsen fandt Sted den 16. August 1873, men ellers savnes der nøjagtige Oplysninger om Selskabets allerførste Aar. Navnet hentyder maaske til, at det er stiftet af Østerbroere, der har betragtet Øresund som deres særlige Eje, men kan ogsaa tyde paa, at de første Skydninger og Sammenkomster fandt Sted i de Haver, der laa ned mod Sundet fra Strandboulevarden og Kalkbrænderiet.

Af Regnskabet for 1880 ser vi, at Selskabet paa den Tid talte 23 Medlemmer, men allerede 1881 var Medlemstallet oppe paa 28, og ved en ekstraordinær Generalforsamling den 4. April 1882 bestemtes det, at Medlemstallet ikke maatte overstige 30 — en Bestemmelse, der stadig er gældende for Selskabet.

Og »ØRESUND« var dog ingenlunde nogen billig Forening at være Medlem af. Kontingentet alene androg 20 Kr. om Aaret — et efter den Tids Forhold betydeligt Beløb. Ved den ovenfor nævnte ekstraordinære Generalforsamling, hvor Medlemsbegrænsningen blev vedtaget, blev der omdelt nye Love, og det blev — efter nogen Diskussion! — vedtaget, at der fremtidig skulde være en

selvstændig Kasserer. Om denne Vedtagelse har sit Udspring i sørgelige Erfaringer vides ikke, men ved det paafølgende Bestyrelsesmøde bestemmes det, at de 22 Kr., Selskabet skylder Formanden, skal afvikles i Sommerens Løb! Iøvrigt giver Referaterne af Møderne i 1881 tydelig Indtryk af, at nu skal der være Orden i Sagerne!

1. *Der skal købes Emblemer til Medlemmerne og et stort til Formanden.*
2. *Man maa ej vide, om det er eget eller et Naaleskud, man afgiver, og kun Bestyrelsesmedlemmer maa føre Skydebogen.
Saafremt et Medlem under Skydningen kiger i Bogen, erlægger han en Bøde paa 25 Øre til Kigekassen.*
3. *Saafremt et Medlem udebliver fra Skydningen, uden at have sendt skriftligt Afbud, betaler han 50 Øre til Skydekassen.*
4. *Udebliver et Bestyrelsesmedlem fra Bestyrelsesmøde uden skriftligt Afbud, erlægger han 1 Krone i Mulkt.*
5. *Om Vinteren skal der afholdes et Møde hver Maaned, og ved Slutningen af Sommeren uddeles der Flidspræmie.*
6. *Selskabet holder et Bud.*

Iøvrigt vedtoges det at skyde en Gang om Ugen i Sommersæsonen »paa det gamle Sted hos Chr. Nielsen« — antagelig hos Fabrikant Chr. Nielsen, der var Medlem af Bestyrelsen, og boede paa Citadelsvej Nr. 7.

Det var dog ikke altid, at Møderne afholdtes paa Østerbro. Selskabet talte blandt sine Medlemmer flere Restauratører, saaledes H. Christensen, Ejer af »Kæden« i Dr. Tværgade Nr. 55 og K. Nielsen, Ejer af en Restaurant paa Nytorv Nr. 17, St., der hvor Kraks Vejviser nu har til Huse. Disse og andre Steder holdt man ofte Møder, men i November 1881 vedtoges det at afholde Møderne paa Østerbro, da det passede bedre for Flertallet af Medlemmerne.

Naar man tænker paa Datidens Samfærdselsmidler, der foruden et Par Omnibusser eller Hestesporvogne kun bestod af Droskerne med Lotte foran, forstaar man, at det har været besværligt for de brave Borgere fra Østerbro, at Møderne holdtes i den indre By. Ganske vist var de høje Bicykler i 1876 kommet til Danmark, men det er ikke sandsynligt, at »ØRESUND«-Skytterne har brugt dette Befordringsmiddel, der næppe vilde være den bedste Optakt til Skydning — og ganske sikkert være uanvendelig til Hjemturen.

Foruden de ugentlige Skydninger, hvortil der købtes Sølvtoj for omkring 200 Kr., afholdtes der i Sommerens Løb Fugleskydning med Gevinster til et Beløb af omkring 150 Kr.

Fugleskydningerne, der altid har været »ØRESUND«s store Festdage, vil imidlertid blive nærmere omtalt i de følgende Afsnit.

1882—1889

Selskabet er fuldtalligt og bestaar af følgende Medlemmer:

1. *C. Jacobsen*, Citadelsvej Nr. 6, Slagtermester.
2. *I. G. Wraae*, Østerbrogade Nr. 3, Slagtermester.
3. *K. Nielsen*, Nytorv Nr. 17, St., Restauratør.
4. *Th. Foght*, Vesterbrogade Nr. 20, Guldsmed.
5. *I. Gütbler*, Dr. Tvergade Nr. 28, Possementmager.
6. *E. Gütbler*, Dr. Tvergade Nr. 28, Possementmager.
7. *Udsen*, Husarkasernen, Smedemester.
8. *R. Petersen*, Søofficersskolen, Økonom.
9. *P. Petersen*, Citadelsvej, Formand.
10. *Christensen*, Dr. Tvergade Nr. 55, Restauratør.
11. *Woedtmann*, Sophievej Nr. 17, Ø. Farimagsgade Nr. 26, Snedker.
12. *Mahnfeldt*, Østerbrogade Nr. 28, Hørkræmmer.
13. *Schmidt*, St. Kongensgade Nr. 114, Grønthandler.
14. *I. Olsen*, Kalkbrænderivej Nr. 17, Vognmand.
15. *Larsen*, Axelhus Nr. 2 D., Restauratør.
16. *L. Jensen*, Hj. af Gothersgade og Borgergade, Ølhandler.
17. *Subr*, Sølvgades Forl. Nr. 4, Fuldmægtig.
18. *C. Petersen*, St. Kongensgade Nr. 92, Vognmand.
19. *Carlsen*, Adelgade Nr. 82, Cigarmager.
20. *P. Olsen*, Ø. Farimagsgade Nr. 24, Vognmand.
21. *L. Nielsen*, Runddelen Toldbodvejen, Restauratør.
22. *Nielsen*, Strandpromenaden Nr. 2, Muremester.
23. *Johansen*, Engelbrechts Badeanstalt, Grosserer.
24. *Godtfredsen*, Refshaleøen, Økonom.
25. *Gudmunsen*, St. Kongensgade Nr. 106, Blikkenslager.
26. *W. Møen*, Citadelsvej Nr. 14, Billedhugger.
27. *Chr. Jacobsen*.
28. *Theil*, Østerbrogade Nr. 16, Urmager.
29. *Svendsen*, Østerbrogade Nr. 16, Vinhandler.
30. *Petersen*, Esplanadepavillonen, Mægler.

Man begynder 1882 med en Maskerade, der oven i Købet giver et Overskud paa 8 Kr. Muligvis er det ved denne Lejlighed, man har faaet en Mulkt paa

10 Kroner for Nattesæde, men hvad gør det, naar blot Festen har været god — og det var den.

Ved en Generalforsamling den 5. August 1884 vedtoges det, »i Stedet for de gamle Emblemer at anskaffe Stempel til et nyt Emblem og nye Kokarder«.

Ved samme Generalforsamling vælges ny Formand, men allerede 9. Oktober samme Aar maa man indkalde til en Generalforsamling i Anledning af Formand og Fuglekonge, Slagtermester *Peter Petersens* dødelige Afgang — og de nye Emblemer med de nye Kokarder bæres første Gang ved hans Bisættelse.

Iøvrigt gaar Livet i »ØRESUND« sin Gang! Medlemmer udmelder sig, og Medlemmer kommer til. Man synes dog at have været ret kritisk med Hensyn til, hvem man optog som Medlem. Ofte giver Ballotationen et negativt Resultat, som da man balloterede for fire nye Medlemmer, hvoraf den ene var Hestehandler. De tre optoges, men Hestehandleren refuseredes. Man mindes uvilkaarligt Wessels:

Den Mand, som sælger Heste,	ifald han gik sin Vej,
han gjorde vel det bedste,	thi man ham lider ej!

I 1884 bliver en Søn af Restauratør *Christensen* fra »Kæden« optaget som Medlem. Der skulde gaa omtrent 40 Aar før et Medlem igen anmoder om Optagelse af sin Søn som Medlem af Selskabet.

Ogsaa Bestyrelsen skifter. Man faar undertiden det Indtryk, at alle før eller senere skal prøve at være i Bestyrelsen. Maaske har dette at blive Bestyrelsesmedlem virket tilfredsstillende paa den menneskelige Forfængelighed. Det smagte altid af noget!

En enkelt Gang har Aarsagen til Skiftet dog været af mere alvorlig Karakter, nemlig Formandens ulovlige Omgang med »ØRESUND«s ham betroede Penge. Der manglede rent ud sagt 285 Kr. 75 Øre i Kassen. Man er tilbøjelig til at smile af det Postyr, der blev gjort ud af denne Sag — med Trusel om Politi o. s. v. Resultatet blev dog, at den fungerende Formand kunde meddele, at han havde inddrevet Kr. 105,75, »saa at der er Udsigt til ogsaa i Aar at faa en Fugleskydning«.

Der slap den ud! Ophidselsen skyldtes, at Fugleskydningen var i Fare paa Grund af den forhenværende Formands daarlige Forvaltning af Selskabets Penge. Man faar sin Fugleskydning, der afholdes i *Engelbrechts* Have; ja, det Aar afholder man endog en ekstra Fugleskydning, hvortil Besøgende kan medtages, og hvor Festmaaltidet bestaar af Forloren Skildpadde, en Ostepind, Snaps og Øl til Kr. 1,25 pr. Kuvert.

Allerede et halvt Aar efter afholder man Maskerade i Nørrevoldgade 23. Besøgende kan deltage, og takket være dem gaar Festen med Liv og Lyst. Af Medlemmer var der nemlig kun mødt to med Damer! Selv Firsernes glade »ØRESUND« har aabenbart kunnet faa Fester nok.

Men Skydeselskabet »ØRESUND« var ikke bare Selskabelighed og Festivitet.

Skydningerne var altid godt besøgt — gennemsnitlig 20—23 Medlemmer. Der afholdtes som Regel 10 Skiveskydninger i Tiden fra ult. Maj til 1. September. Hver Skydedag var der 6 Sølvgevinster til en samlet Værdi af omkring 30 Kr.

I 1888 oplyses det, at der ved de 10 Sommerskydninger er afgivet ialt 1308 Skud med et Pointantal af 8845, hvilket i Gennemsnitspoint pr. Skud er 6.76. To Skytter har hver 438 Points (Gennemsnit 7.30), der er Aarets bedste Resultat.

De til Medlemmernes Raadighed staaende Bøsser, har dog sikkert ikke været de bedste.

Ganske vist bestemte man den 3. April 1884 »at bortsælge ved Auktion blandt Medlemmerne den ene af de Selskabet tilhørende Salonbøsser, samt indkøbe 2 nye Bagladerifler og til dette Formaal at benytte de i Sparebøsserne til Dato indkomne Penge, samt for at opnaa Indkøbet at afkræve hvert Medlem ved Sommerens første Skydning 50 Øre«.

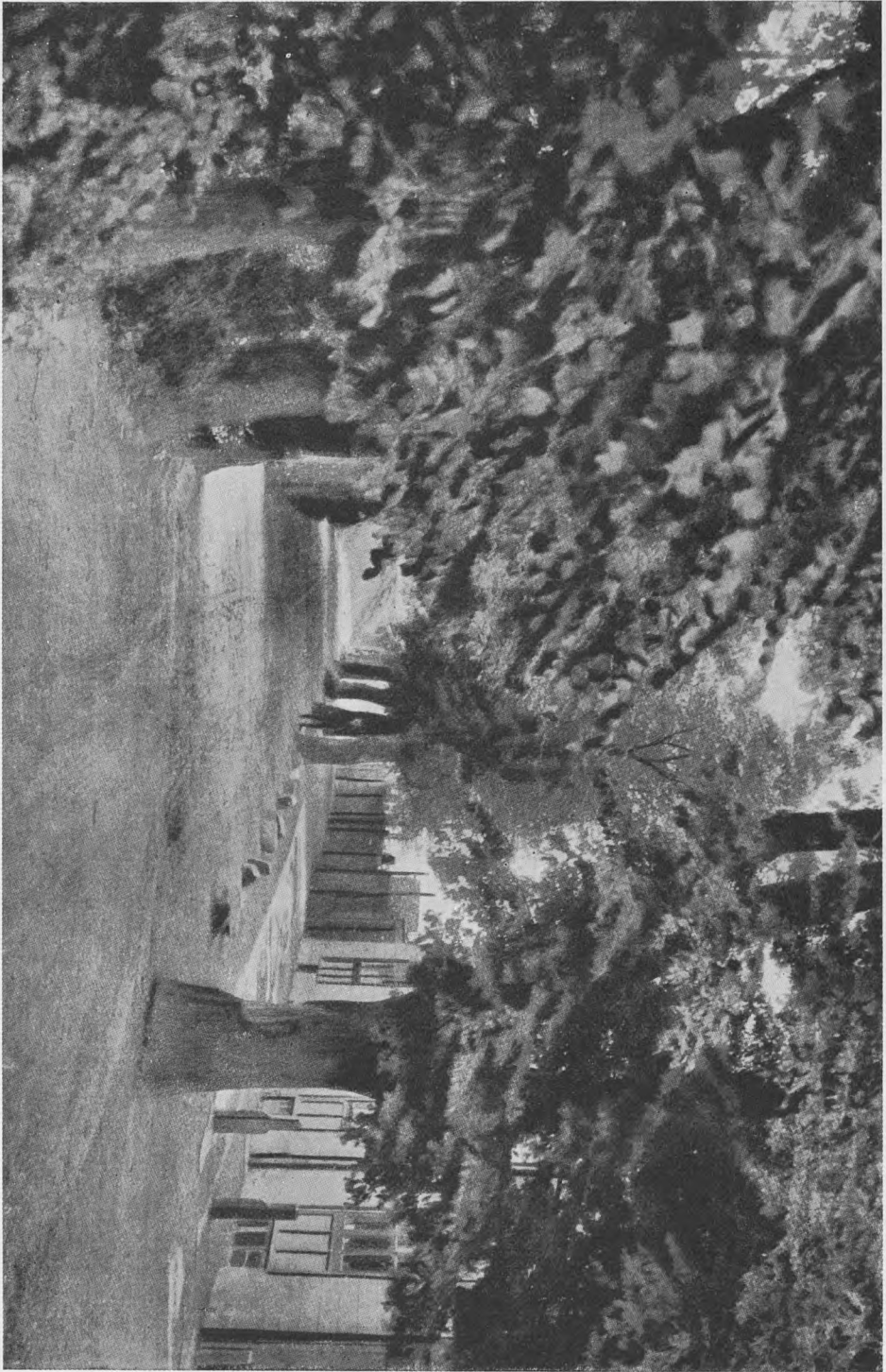
Det er dog først i 1889, at Selskabet kan siges at have tidssvarende Skydevaaben, idet man — dels ved frivillige Bidrag og dels ved at udsætte de Selskabet tilhørende Bøsser som Skydepræmie i Stedet for at købe Sølvgevinster — faar Raad til at købe 3 Stk. nye 6 mm Rifler fra *Lüttigh*. Denne Sommer skydes der 1620 Skud med et samlet Pointantal paa 11507, hvilket i Gennemsnit giver 7.10, men de nye Rifler blev ogsaa først anskaffet midt i Sæsonen. Bedste Skytte opnaaede 469 Points (Gennemsnit 7.80).

I de senere Aar har Mandagen været »ØRESUND«s faste Skydedag, men i Selskabets første Levetid vedtog man Aar for Aar, hvilken Dag, der skulde være Skydedag — og det har i Aarenes Løb været paa alle Ugedage — undtagen Fredag — Lørdag — Søndag.

Skydningerne fandt som Regel Sted i de Haver, der laa ved Østerbros Badeanstalter (bl. a. *Engelbrechts* og *Becks*), men i 1884 modtog man dog et Tilbud fra et af Medlemmerne, Billedhugger *Møen*, om at leje en Del af hans Have til Brug for Selskabets 10 Skydninger og 2 Fugleskydninger, mod en Betaling af 20 Kroner for Sommeren. Samme Aar vedtog man et Forbud mod at medtage Børn eller Hunde til alle Skydninger. Man ser uvilkaarligt for sig et hyggeligt Familieliv i Retning af det, der fandt Sted ved Borgervæbningens Øvelser paa Fælleden, hvor Mutter med Barnevogn og med de større Unger ved Haanden og Delle i Snor, er henne at se Fatter skyde.

I August indtraf Sommerens store Begivenhed, Fugleskydningen, med Udførelse af hele det fra Selskabets første Dage overleverede Ritual:

Ved et Glas Vin byder Formanden velkommen og udbringer et Leve for Selskabet. Sidste Aars Fuglekonge, der er iført et Bælte med Navnene paa alle tidligere Fuglekonger, afgiver det første Skud, der efterfølges af et »ØRESUND«s-Hurra (3 lange og 3 korte). Medlemmerne, der er iført høje Hatte og Jaket eller Diplomat med Silkevest, bærer de i Aarenes Løb modtagne Medaljer for »Bedste Skydning«, Flid o. s. v. eller, hvis de tidligere har været Fuglekonger, Sølvfugle, skyder nu efter Tur. Der er 9 Hovedgevinster til et Beløb af omkring 120 Kr.

Langelinies Promenade, tilhøje ses Engelbrechts Badanstalt og alle de ved Siden af liggende Brænde-Pladser

og 18 Tillægsgevinster til Værdi af omkring 80 Kr. Den Skytte, der skyder Skudet før en Hovedgevinst, faar Tillægsgevinsten, der kaldes Jødetøjet, medens Skytten, der følger efter, erholder Kristentøjet. Naar der skydes paa Naalen tilfalder Jødetøjet dog den Skytte, der skyder Naaleskudet for en Hovedgevinst. Denne Naaleskydning, der ogsaa lejlighedsvis brugtes ved den almindelige Skiveskydning, foregik paa den Maade, at Skytten ikke maatte vide, for hvem det paagældende Skud blev afgivet. Dette fremgik af Skydebogen, der førtes af et Medlem af Bestyrelsen. For hvert Skud flyttedes en Naal, og Skudet var da afgivet for det Medlem, ud for hvis Navn Naalen stod. Normalt blev der

Fra Engelbrechts Badeanstalt 1884

afgivet omkring 1000 Skud, før Pladen faldt, men her saavel som ved Skiveskydningen betalte man en «Lader» til at udføre det kedelige Arbejde med at lade Bøsserne.

Et Hornorkester musicerer, og Haven, hvor Skydningen foregaar, er pyntet med Flag og Skjolde. Dette skulde synes at have været en unødvendig Udsmykning, thi: »Hvor reder Sommeren vel Blomstersengen mer rigt, end her ned til den aabne Strand«.

Efter Skydningen — der som Regel varer til Kl. 6 Aften — er der Festmaaltid med Taler og Sange, hvor den ny Fuglekonge hyldes af sine tro Underaatte. Under dette Festmaaltid (à 1½—2 Kr. pr. Kuvert) herskede der altid «en glad, animeret og fortrinlig Stemning».

I Vintersæsonen afholdt man, foruden de ordinære maanedlige Sammenkomster, Kegleaftener, Maskerade, Fastelavnsfest og den populære Mandeskydning. Denne foregik efter en Skive, hvorpaa der var aftegnet en Mand. Der var da forskellige Points eftersom man ramte Hovedet, Hjærtet o. s. v. Det ser for vore Øjne ejendommeligt ud, at denne Skydning aabenbart har kunnet finde Sted i det første det bedste Restaurationslokale. Med vore Dages Politivedtægter lod dette sig ikke gøre. Saa populær var denne Mandeskydning, at man engang vedtog, at den skulde træde i Stedet for Fugleskydning. Heldigvis fortrød man det dog kort Tid efter — og Vedtagelsen fik derfor aldrig nogen Betydning.

1890—1899

Halvfemsernes slappe og trykkende Forhold mærkedes ogsaa paa »ØRESUND«. Medlemstallet er stærkt svingende — ofte langt nede — og Mødefliden er til Tider minimal. Ufred skulde det heller ikke komme til at mangle paa, men Selskabet er nu saa heldig blandt sine Medlemmer at have faaet nogle Mænd, som med urokkelig Fasthed arbejder for dets fortsatte Bestaaen og Fremgang, og som ikke lader sig løbe over Ende af den første, den bedste Opposition. Mænd, som ejer deres Meningers Mod, og som bliver staaende som Medlemmer af Selskabet til deres Død.

Der var den i 1885 indmeldte Hattfabrikant *Adam Christensen* fra Østerbrogade, der senere skulde blive »ØRESUND«s første Æresmedlem; Værkmeester i Hærens tekniske Korps *H. Rostgaard*, der havde været Hovedmanden i Bestræbelserne for at skaffe Selskabet bedre Skydevaaben; Guldsmed *Albert Nordemann* fra Østerbrogade med sin sirlige og affable Fremtræden, igennem en Aarrække Selskabets fortræffelige Sekretær — og flere andre.

I dette Tiaar falder Selskabets 25 Aars Jubilæum. Der er altsaa ikke mere Tale om nogen Aarsunge, men om et fuldvoksnet, vel underbygget og traditionsrigt, om end ikke straalende konsolideret Selskab. Og dog oplever det i disse Aar en Krisetid. Thi hvad nytter det, at Instrumentet er godt. Der skal som bekendt ogsaa spilles godt paa det, for at Musikken kan blive god. Vel har man, som det altid var Tilfældet i »ØRESUND«, mange hyggelige og fornøjelige Aftener — og mangfoldige er Beretningerne om et Par Boller, nogle Boller, flere Boller Punch i al Gemytlighed, men Forholdene er alligevel ikke, som de skal være, og i 1897 kulminerer det, da Formanden ved Selskabets Jubilæumsfest anser det for passende at glimre ved sin Fraværelse — et Eksempel, der følges af Næstformanden, der dog afhentes pr. Cykle!

Der er straks fra Begyndelsen noget galt: Vinterskydningen kan ikke blive til noget grundet paa Lokale- og Ammunitions-mangel, og Bestyrelsen beslutter at afholde en Sammenkomst paa »Søfryd« den 10. November 1891 for at prøve, hvorvidt der er Stemning blandt Medlemmerne for en maanedlig Sammenkomst. Indbydelse udsendes pr. Brevkort. Mødetiden er Kl. 7. Da der indtil Kl. 9 endnu ikke er mødt nogen af Medlemmerne, vedtager Bestyrelsen, at Sammenkomsten maa betragtes som fuldstændig mislykket, og man udtaler sin Misbilligelse af Medlemmernes ringe Interesse for Selskabet.

Ja, det tør siges! Og Begivenheden er vist enestaaende i »ØRESUND«s Historie. Iøvrigt er Bemærkningen om Vinterskydningen højst ejendommelig, men skal sikkert kun opfattes som en planlagt enkelt Skiveskydning.

Adam Christensen

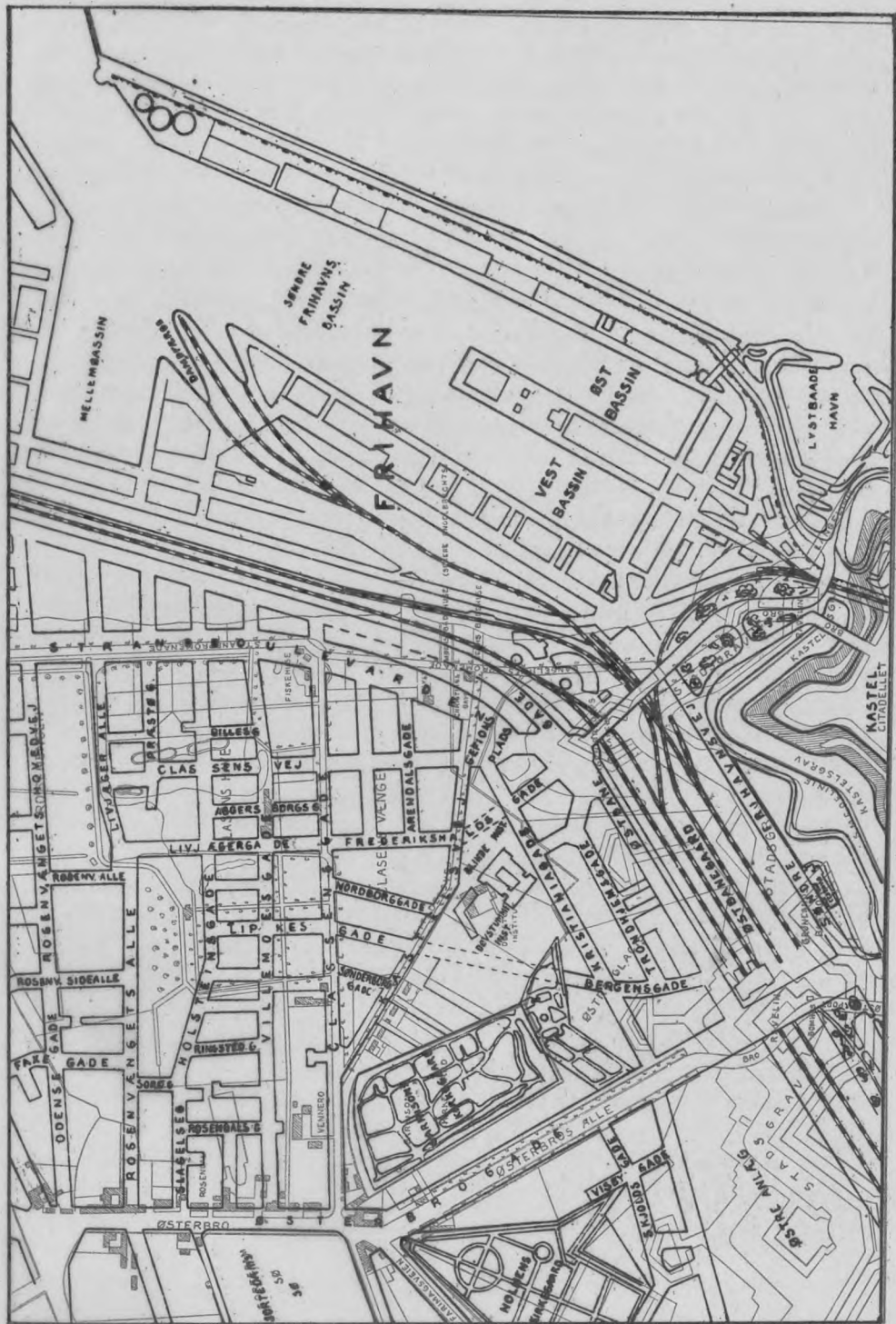
Alb. Nordemann

Harald Rostgaard

Det var det Aar Frihavns Anlægget paabegyndtes — og hermed var Dødsdommen afsagt over de to populære Badeanstalter, i hvis Haver »ØRESUND« de foregaaende Aar havde haft Skydning.

Man skyder dog stadig paa Strandpromenaden 2, hvor Værten, *Chr. Nielsen*,

Kort over en Del af Østerbro med ClasSENS Hæve og Strandpromenaden 1854. Tegnet af Løjtnant Thor Brandt. Kalken, som dækker det, stammer fra 1914

Kort over en Del af Østerbro med Clasens Have og Strandpromenaden 1854. Tegnet af Løjtnant Thor Brandt. Kalkeen, som dækker det, stammer fra 1914

er afløst af *Veber*, som ogsaa er Medlem af »ØRESUND«. *Veber* har dog aabenbart manglet Evnen til at hygge for sine Skydebrødre, for allerede første Skyde-aften vedtager man at forlægge de fremtidige Skydninger til *Emil Nielsens Have*, Citadelsvej 8, »da Lokalteterne og særlig *Beværrningen hos Værtshusholder Veber vakte Anstød hos de fleste af Medlemmerne*«. Resultatet er selvfølgelig, at *Veber* ophører med at betale Kontingent — og saa er man kun 29 Medlemmer.

I Begyndelsen af 1893 er man en kort Overgang nede paa 18 Medlemmer, men retter sig dog snart op til 22, men til Skydningerne er der kun ringe Tilslutning, og til Generalforsamlingerne møder der gennemsnitlig 9—10 Medlemmer. Det er ligesom Festerne bedre har kunnet vække Medlemmerne af deres Sløvhedstilstand.

Den 24. November 1895 afholder man en Mandeskydning i Arbejderforeningen af 1860, hvor Medlemmerne møder med Damer. Det havde været Bestyrelsens Haab, »at Damerne, naar man skaffede et Lokale med Klaver, vilde finde Fornøjelse i at spille for at more sig selv og de tilstedeværende«, men der forlyder dog intet om, hvorvidt dette har fundet Sted, eller om Damerne har fundet Fornøjelse paa anden Vis — ud over, at man morede sig med at danse til langt ud paa Natten!

Næste Gang, man afholder en saadan Mandeskydning med Damer, er som Indledning til Jubilæumsaaret. Endskønt der kun afholdtes en »*tarvelig Fællespisning med Damer*« er Tilslutningen god, men desværre var Medlemmerne den Aften noget distrahit, for »*de tog fejl og dansede op ad Trapperne, hvor der afholdtes Maskerade. Muligvis lokkede Tonerne fra en bedre Musik, men de gik dog hurtig i sig selv og mødte ved det arrangerede Punchesold*«. Det sidste bærer Sandsynlighedens Præg, for det er aldrig sket i Halvfemsernes »ØRESUND«, at man har svigtet, naar Punchen kom paa Bordet. Saa hengiver man sig til Festbordets Glæder, og Talen flyder fra Tungen med venligsindede Ord — »mere søde end den liflige Honning«.

Selve Jubilæumsfesten afholdt man sammen med Fugleskydningen den 25. Juli 1897. Der var paa dette Tidspunkt atter 30 Medlemmer, hvoraf de 27 deltog i Festen. Gevinsterne beløb sig til 330.60 Kr. Der var Frokost Kl. 1 à 1,50 Kr. pr. Kuvert, uden Drikkevarer. Vinen kostede 27 Kr. ekstra. Dagen begyndte saaledes paa en værdig Maade!

Kl. 8 indfandt Damerne sig, og nu begyndte den egentlige Jubilæumsfest med koldt Bord à 1 Krone pr. Kuvert. — Det har altsaa været det helt usandsynlige! Yderligere flotter Selskabet sig ved at traktere med »Krandsekage« for 10 Kr. og 1/2 Kasse Cigarer til 5 Kr.! Naar dertil føjes, at Selskabet ogsaa gav Punch for 20 Kr., maa man sande, at der fra det fremmødte Bestyrelsesmedlems Side blev gjort alt for at skabe Stemning — uden at det dog helt lykkedes — selv om den formentlig er steget et Par Grader, da Næstformanden blev afhentet pr. Cykle!

Efterspillet kommer selvsagt ved den paafølgende Generalforsamling, hvor Kassereren bebrejder Formanden, at han forsvandt for tidligt ved Jubilæums-

fugleskydningen. Formanden selv har intet at bemærke, men Oppositionen benytter Lejligheden til at rykke i Marken med noget, der skal forestille et Forsvar: Overpolitibetjent *Schultz* hævder, at Fuglen ikke var, som den burde være og ikke svarede til Prisen; »*Adolfsen leverede en længere Tale, væsentlig uden Indhold*« — og saa er man inde i en Sturm-und Drangperiode, som dog er meget kortvarig.

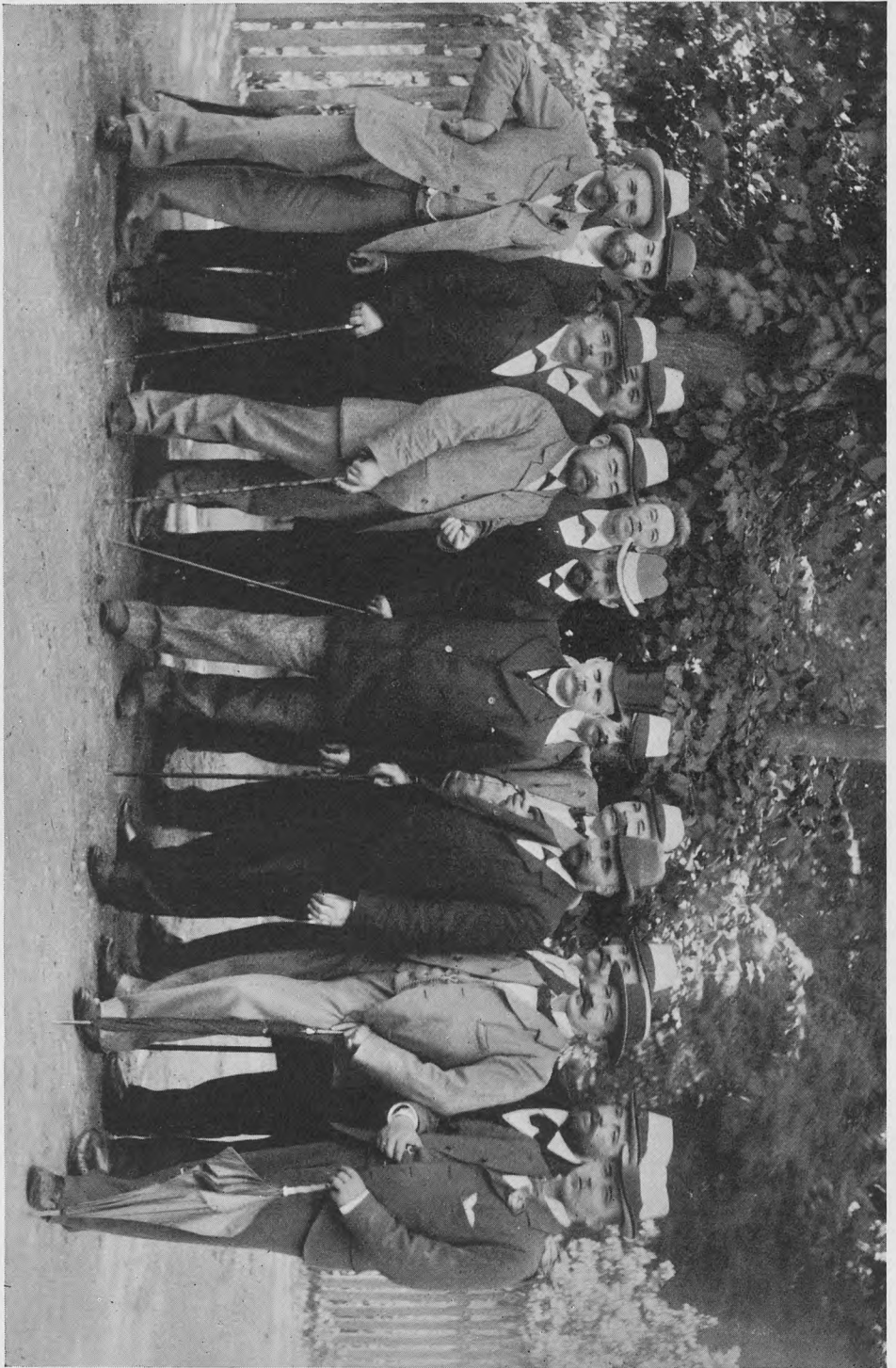
Ovennævnte Overpolitibetjent, der var Oppositionens Anfører, havde nu engang faaet den Idé, at Fugleskydningerne ikke var, som de burde være — eller han har ikke kunnet finde andet Sted at sætte ind — i hvert Fald kommer han ved næste Fugleskydning med Udtalelser af en saadan Art, at Bestyrelsen ved den paafølgende Generalforsamling kræver ham til Regnskab, og han maa ynkelig bifalde følgende Erklæring: »*Jeg erklærer herved med mine Udtalelser paa Fugleskydningsaftenen ikke at have villet fornærme Bestyrelsen, eller beskyldte nogen af dens Medlemmer for Uredelighed, men kun villet paatale formodet Uregelmæssighed ved Skydningen samme Dag, hvilken Paatale jeg indrømmer fremkom i en uheldig Form, som jeg herved tager tilbage, og gør samtidig Bestyrelsen min Undskyldning*« — hvorefter Bestyrelsen genvælges.

Ved næste Aars Generalforsamling, hvor der iøvrigt vedtages nye Love, i Henhold til hvilke Bestyrelsen fremtidig bestaar af 5 Medlemmer, mod tidligere 3, er det imidlertid galt igen: »*3die Punkt paa Dagsordenen: »Meddelelse fra Formanden« bestod i en Skrivelse, som undertegnet af N. Schultz og Vollertsen, var kommet Bestyrelsen i Hænde. Nævnte Skrivelse indeholdt Opfordring til nævngivet Medlem om Indtrædelse i nydannet Skydeselskab, foranlediget ved Utilfredshed med den Maade, hvorpaa Ledelsen foregik i »ØRESUND«. Samtlige Tilstedeværende ytrede deres, med fuld Føje, Mishag, med nævnte to Herrers Adfærd. For Fuldstændigheds Skyld noteres, at nævnte to Herrer Indbydere, ikke vare mødte til Generalforsamlingen.*

Efter dette Nederlag udmeldte Opponenterne sig in pleno — hvorefter Fred og Ro atter herskede i »ØRESUND«. Dette er ingenlunde nogen licentia poetica. Der har virkelig været uendelig lidt Kævl og Strid, selv om Meningerne — maa-ske ogsaa undertiden Interesserne — til Tider kan have været forskellige. Sammenhold og godt Kammeratskab har været Reglen! Og nu, da der er rensset ud, er alt Fryd og Gammen.

Den 21. Marts 1899 afholdtes i *Myginds Lokaler* en selskabelig Sammenkomst med Damer og »*efter de Udtalelser, som faldt under Talerne ved Bordet, saavel som under hele Festens Forløb, betragtedes denne som i høj Grad vellykket med Tilfredshed og Glæde fra først til sidst. Festen sluttede Kl. ca. 2 og gav et Overskud paa Kr. 6.20 til Selskabets Formue*«.

Og den 5. Juli samme Aar forsøger man endog noget nyt, som senere bliver en aarlig tilbagevendende Begivenhed. Man afholder en Skovtur — dog uden Damer. Turen gaar over Frederiksværk til Tisvilde, hvor Festmiddagen finder Sted Kl. 4^{1/2}. Den er begunstiget af et ualmindelig smukt Vejr og forløber i glad og god Stemning. I Frederiksværk bliver man fotograferet, »*hvilket Billede*

En Skovtur fra for Aarhundredskiftet

efter Omstændighederne maa siges at være vellykket«. Hvad der hentydes til med Udtrykket »efter Omstændighederne«, er ikke godt at vide, eftersom Billedet dog er taget *inden* Festmiddagen.

Hermed slutter Beretningen om denne i Foreningens Historie saa bevægede Tidsperiode, og vi har nu kun at se, hvorledes denne rent sportsmæssigt forløb.

I 1890 vedtoges det enstemmigt »*at ved hveranden af de ugentlige Sommer-skydninger skulde de Medlemmer, som ønske det, kunne skyde paa Anlæg*«.

Denne Vedtagelse er ejendommelig, eftersom der jo er Tale om Præmieskydning, selv om der ganske vist har været lige Ret for alle til at bruge Anlægget. Muligvis har man dog hermed kunnet lokke Skytter med ringe Gevinstchance til Skydningerne og derigennem forøge Mødeprocenten. Bestemmelsen blev ophævet igen i 1903, men senere indføres der imidlertid atter Anlægsskydning som en selvstændig Skydning, udenfor den ordinære.

Nogen Tid efter udarbejder man et nyt Skyderegulativ, hvor den væsentligste Ændring er, at man har Ret til at vælge den Bøsse, man vil skyde med, blandt Selskabets Bøsser, hvad der ikke tidligere havde været tilladt. Bestyrelsens Forslag var, at man skulde have Ret til at bruge sin egen private Bøsse, men dette vakte stærk Modstand hos Medlemmerne. Men naar Tiden er inde, modnes Frugten — og allerede næste Aar bringes Forslaget om Tilladelse til at skyde med egne Bøsser atter frem — og vedtages eenstemmigt, samtidig med, at man gaar bort fra den 10-delte Skive og fremtidig bruger den 9-delte, »*hvilken Forandring i høj Grad synes at tiltale samtlige Medlemmer*«.

I 1890 afgives der ved de 10 ugentlige Skydninger ialt 1608 Skud med 11.984 Points, hvilket i Gennemsnit er 7.45. Aarets bedste Skytte opnaar 482 Points (Gennemsnit 8.03). Det følgende Aar afgives 1776 Skud med 12.817 Points med 7.22 i Gennemsnit. Bedste Skytte 469 Points (Gennemsnit 7.80).

I 1894 udsætter man 6 Præmier hver Skydeaften i Stedet for som foregaaende Aar 5, og i 1897 forhøjes Antallet endog til 8.

Det maa med den ringe Deltagelse i disse Aar have været en indbringende Beskæftigelse at være aktiv Skytte i »ØRESUND«. Ved Fugleskydningen i 1893 var der saaledes mødt 15 Medlemmer og Gevinsternes Antal var 27, til en Værdi af 253 Kr. Man forstaar tilfulde Sekretæren, naar han skriver: »*De Herrer Medlemmer forsvandt derefter med Sølvtojet i øsende Regnvej i Forvisning om at have tilbragt en interessant og fornøjelig Dag*«.

I 1896 opnaar man det hidtil bedste Resultat i Selskabets Historie, idet Aarets Mesterskytte opnaar 501 Points (Gennemsnit 8.35).

Allerede i 1899 blev Rekorden dog grundig slaaet, idet Snedkermester *Chr. Petersen* opnaede 530 Points (Gennemsnit 8.83). Sandsynligvis skal dette smukke Resultat ses i Forbindelse med den almindelige Opgang indenfor Selskabet i dette Aar, en Opgang, der ogsaa prægede det sportslige. Det kan saaledes anføres, at man begyndte Sommersæsonen med en Øvelsesskydning, og at man foruden at vedtage Forslaget om Tilladelse til Skydning med egne Bøsser, æn-

drede Bestemmelserne for Skydning for fraværende saaledes, at man sparede Halvdelen af Ammunitionen.

Derimod kan det næppe tilskrives den sportslige Fremgang alene, naar Pladen ved dette Aars Fugleskydning faldt allerede Kl. 2³/₄ Eftm., efter at der i Forvejen var sket det mærkelige Tilfælde, at Ringen faldt samtidig med Kronen. Ifølge Reglerne gik Gevinsten til Ringen ud og blev tilligemed Jøde- og Christentøjet, samt en Gevinst skænket af Selskabets Sekretær, udsat til almindelig Skiveskydning, der dog allerede sluttede Kl. 3¹/₂.

Man kan forestille sig, at det har været frygteligt for de gæve Skytter at blive saa tidlig færdige. Det var jo lidt tidligt til Punchen, og Damerne kom ikke før Kl. 8. Hvad man har fordrevet Tiden med, oplyses der intet om, men det er gribende at læse Sekretærens Hjertesuk, idet han skriver: »*Det betragtedes almindelig som uheldigt, at Skydningen blev saa tidlig tilendebragt, da det derved blev vanskeligt at faa Resten af Tiden slaaet bort. Skydningen var ualmindelig god, hvilket i Forbindelse med Fuglens for tørre Træ, samt Jernets mindre gode Stilling, naturligvis forårsagede Skydningens hurtige Tilendebringelse*«.

Et Hvil under Fugleskydningen

I »ØRESUND« er man midt i noget, man kalder Vinterkampagnen. Man har haft Keglespil i September Aaret før, hvor Kuglerne trillede med Liv og Lyst, og den 5. Februar 1900 afholder man for første Gang en Skiveskydning om Fedevarer. Hver Deltager faar Gevinst. *»Ved Uddelingen af Gevinsterne, som var lagt i Hænderne paa det virksomme Bestyrelsesmedlem W. Darre, hensatte samme ved Udfoldelsen af hele sit elskværdigt sprudlende og gemytlige Lune, den ganske Forsamling i næsten endeløs Jubel«.*

Sekretæren har sikkert haft alle Medlemmerne med sig i denne Hyldest. Darre var virkelig et ualmindelig vittigt, slagfærdigt og fornøjeligt Medlem og uhyre afholdt af Skydebrødrene, og det blev derfor beklaget dybt af alle, da han i Slutningen af 1901 saa sig nødsaget til at udmelde sig. Men han glemte ikke »ØRESUND«. Ved en Fest med Damer, der afholdtes i Februar det følgende Aar, modtog man saaledes under Jubel et Kæmpetelegram, der var saa stort, at der maatte 3 Mand til at holde det aabent. Mindre kunde ikke gøre det, naar Darre vilde sende Hilsen til sine gamle Kammerater.

Det varer da heller ikke længere end til 9. Januar 1903, saa indtræder han igen i Selskabet, paa Opfordring af samtlige Medlemmer.

Det har været rart at have en Fornøjelsesraad, selv om Festerne i denne Tid har været relativt faa. Bestyrelsen fremkommer ganske vist med det ene Forslag efter det andet, men alt falder til Jorden af Mangel paa Støtte og Tilslutning fra Medlemmernes Side, hvorefter Bestyrelsen med Græmmelse konstaterer, at *»efter dette gik saa Vinteren hen uden nogen større selskabelig Sammenkomst, hvad jo maa siges er beklageligt, og kun geraader Selskabet til liden Ære«.*

Vel har man en Kegleaften, hvorom der skrives: *»Der var mødt mange Medlemmer, og Keglespillet gik lystigt og Underholdningen meget gemytlig til man sent skiltes. Stemningen havde som saadan været udmærket, ja, Skumlere ville endogsaa sige, at den var saa udmærket, at visse Medlemmer ud paa Natten havde hengivet sig til et lukullisk Bøfmaaltid«* — og vel har man Pøsegilde hos Bischoff paa »Helgoland« *»for hvilket sidstnævnte som Vært fortjener megen Ros«*, men det har altsaa ikke været nok for en forlystelsessyg Bestyrelse, og da Sommeren kommer, tager man derfor Revanche og arrangerer en Tur op ad Sundet med Damer. *»Fabrikant Trane viste atter sin Betænksomhed og Opmærksomhed ved at stille Cigarer til Medlemmernes Disposition«*, men des-

værre viste Medlemmerne deres Ubetænksomhed og Uopmærksomhed ved kun at møde i et Antal af 9 — ledsaget af 5 Damer, og naar det protokolleres, at dette ikke kan siges at være nogen overdaadig Tilslutning, er det jo saa sandt, saa sandt!

Nej, saa kan Fugleskydningerne bedre samle Medlemmernes Interesse.

Den paafølgende Fugleskydning — som var »ØRESUND«s 29ende — begyndte Tirsdag den 13. August 1901 Kl. 12 og varede — ganske vist med Afbrydelse — til Tirsdag den 20. samme Maaned Kl. 7, men det var nu ogsaa den mærkeligste Fugleskydning, der har været. Man skød og skød paa den sejlivede Fugl, uden at det var muligt at faa den skudt ned. Efterhaanden blev det dog saa mørkt, at man ikke længere kunde se den, men en blandt Medlemmerne afholdt Afstemning gav til Resultat, at man skulde fortsætte ved Lygtebelysning. Alt imens man plaffede løs paa Fuglen, var der i Haven arrangeret forskellig Underholdning, saasom Ringspil, Skydning med Luftbøsse og et Kegleringspil, der i *Darre's* utrættelige Hænder blev en pyramidalsk Succes, og som indbragte den enorme Sum af 50 Kroner til Selskabets Kasse. »*Et Vokskabinet forestodes med Bravour af Chr. Petersen, som for sin Ulejlighed, samt for Medlemmernes videre Uddannelse, indbragte Selskabet 7.50 Kr. i klingende dansk Mønt*«. Men Naturen kræver jo sin Ret. Det er godt nok med Underholdningen, men Mad skal der ogsaa til: »Panem et circenses«. Begge Dele er nødvendigt! Kl. 9 gik man til Bords, men det var før det elektriske Lys endnu var naaet ud i Yderdistrikterne, og selv om man nok har kunnet finde Munden, saa var det dog beklageligt for *Adam Christensen*, at han maatte oplæse den af ham forfattede Revy over Selskabets Medlemmer »*ved meget tarvelig Belysning*«. Alligevel var Succes'en kolossal, og Revyen solgtes ved Bordet i 22 Eksemplarer for 50 Øre pr. Stk.

Den paafølgende Tirsdag fortsatte man saa Fugleskydningen med det Resultat, at Pladen faldt Kl. 7, efter at der var afgivet 1496 Skud. Desværre var Fuglekongen ikke til Stede, men ankom dog Kl. 10 med en Adjudant — begge i løftet Stemning. Og saaledes sluttede denne i »ØRESUND«s Historie eksempellose Fugleskydning.

Ved en Fugleskydning et Par Aar senere var der paa Festpladsen arrangeret et stort Dyrskue. Der var Lam, Ænder, Høns, Duer, Kyllinger og Kaniner — alle levende Dyr. Der var Fisk, Havebrugssager og meget andet. Alt var Gevinster i Tombolaen. Dyrskuets Protektor var *Hentze*. Den utrættelige *Darre* var Inspektør, Vogter, Fodermester og alt muligt i een Person. *Nordemann* stod for Udsækningen af Øl fra en stor Tønde skummende Tuborg, og Medlemmerne — — ja, de købte Lodsedler og besaa Dyrene paa dette Strandvejens Bellahøj, og om Aftenen trak man af Sted med sin Gevinst: en med et Lam, en med et Kaninbur, en med hvide Høns o. s. v.

Hvad man end vil sige om den Tids »ØRESUND«: kedeligt var det ikke! Saavel fra Bestyrelsens som fra enkelte Medlemmers Side lægges megen Opfindsomhed og Offervilje for Dagen for at bidrage til Underholdningen, styrke Sam-

menholdet og fremme Skydelysten. Som f. Eks. den 27. August 1901, hvor der var arrangeret en ekstra Skiveskydning, hvortil d'Herrer Leverandører *Th. Foght* og *Alb. Nordemann* havde skænket Sølvgevinsterne. Heri var ganske vist intet nyt. Det var ofte, at Selskabets Leverandører skænkede en eller flere Sølvgenstande til Supplering af Præmierækkerne, men ved denne Skydning var det arrangeret saaledes, at den bedste Skytte fik den mindste, og den daarligste Skytte den største Gevinst.

Det maa formodes, at Skytterne intet har vidst om dette før *efter* Skydningen, da det i modsat Fald næppe har virket fremmede for det sportslige. At det ikke var retfærdigt, kan man hurtigt blive enige om, men det har sikkert givet Anledning til stor Moro, da Bestemmelsen er blevet bekendtgjort, og har bevirket, at Skytter, der ikke var forvænt med Sølv, er draget glade hjem til Konen. Og hvorfor skal de samme »Sølvtyve« altid have al Lammestegen!

At mindregode Skytter, der uheldigvis for dem ikke havde været til Stede ved denne Lejlighed, har ærgret sig, naar de har hørt om den omvendte Præmierække, er forstaaelig — saaledes med *Hr. Sørensen!* Ved den paafølgende Generalforsamling giver han Luft for sin Ærgrelse: »*Under Punkt 6. Fri Diskussion, gaves Ordet til Hr. H. C. Sørensen, som i stærke Ord bebrejdede Bestyrelsen, særlig Kassereren, at han ingen Meddelelse havde modtaget angaaende en Skydning. Kassereren svarede Hr. Sørensen, at dels var Skydningen af mere privat Karakter, da den var arrangeret af Leverandørerne, og at Meddelelsen var givet alle de Herrer paa det sidste Møde, hvoriblandt ogsaa Hr. Sørensen havde befundet sig. — Oven paa dette Svar blev Hr. Sørensen fornærmet.*

Det var forresten ved omtalte Skydning, Snedkermester *Peter Rasmussen* inviterede de Medlemmer, der havde Lyst, til en Skiveskydning i hans Have Tirsdag den 10. September. »*Dette elskværdige Tilbud blev af Medlemmerne med Tak modtaget.*« *Rasmussen* havde en stor Ejendom paa Skovrankevej i Gentofte. Huset hed »*PASTORIS QVITAS*« og hentydede til, at han i sin Ungdom havde været Hyrdedreng. »*Hans Arrangement af Skydningen ude i de smukke Omgivelser, saavel som hans og hans Hustrus elskværdige Gæstfrihed ved Bordet, fortjener i fuldeste Maal at paaskønnes og behørig erindres!*« Forøvrigt gentog *Rasmussen* flere Gange Eksperimentet, ligesom Eksemplet efterfulgtes af andre Medlemmer.

Det skal iøvrigt siges til den daværende Bestyrelses Ros, at det aabenbart har været den magtpaaliggende, at Sammenkomsterne og Skydningerne forløb paa en værdig Maade. At en *Hr. Sørensen* kan blive fornærmet, og at et overilet Ord paa et sent Stadium af en Fest kan bringe to Medlemmer i Totterne paa hinanden, herimod kan man aldrig gardere sig, men som oftest er alt dette glemt, naar man mødes næste Gang. Læs blot følgende Referat af en Fest med Damer, der blev afholdt den 18. Februar 1903 i Myginds Lokaler: »*Kl. 6¹/₂ samledes man til en Festmiddag hvor — hvad det materielle angik — alt i enhver Henseende var fuldt ud tilfredsstillende og vellykket. Maden udmærket, Vinen lige-saa, Stemningen tilstrækkelig afdæmpet fin, og til Ære for Selskabet* »ØRE-

SUND« i Almindelighed og de tilstedeværende Medlemmer i Særdeleshed, kort sagt Festen var af en forædlende og en Niveauet højnende Art. Efter Bordet samledes man i de tilstødende Lokaler, hvor Kaffen var serveret, og hvor man nød Hr. Lieberkinds — hvem man havde engageret til Underholdning, saavel under som efter Bordet — dygtige og kvikke Underholdning. Herefter kom forskellige Spillepartier i Gang, og efter, at et Par Timers Tid var hengaaet hermed, samledes man atter til en lille, let Frokost, og Kl. cirka 1¹/₂ skiltes Selskabet med Indtrykket af, at have tilbragt en i alle Maade vellykket Aften. En af A. Christensen forfattet Sang modtoges med Begejstring, og indbragte Forfatteren mange og berettigede Lovord. Til Festen skød Kassen et Beløb af 22 Kroner og 65 Øre«.

Den i Referatet nævnte *Lieberkind* var en paa den Tid meget yndet Hyggepianist, der ind imellem foredrog skæmtsomme Viser. Hans Glansnummer var Visen om en Kat, som ingen var i Stand til at tage Livet af, og det var Festens Kulmination, naar hele Selskabet sang med paa Omkvædet, der lød:

„Men Katten kom tilbage, og Katten kom igen,
Og Katten kom om Natten hjem og laved' farlig Spænd;
Thi Katte, kat'te fatte, at man helst vil være fri
For det Katte, Kisse, grisse, misse — miavseri“.

Selv en saadan forædlende og Niveau'et højnende Fest har dog ikke kunnet ændre Medlemmernes sædvanlige lunkne Indstilling til Sammenkomster, hvortil der skulde Damer med.

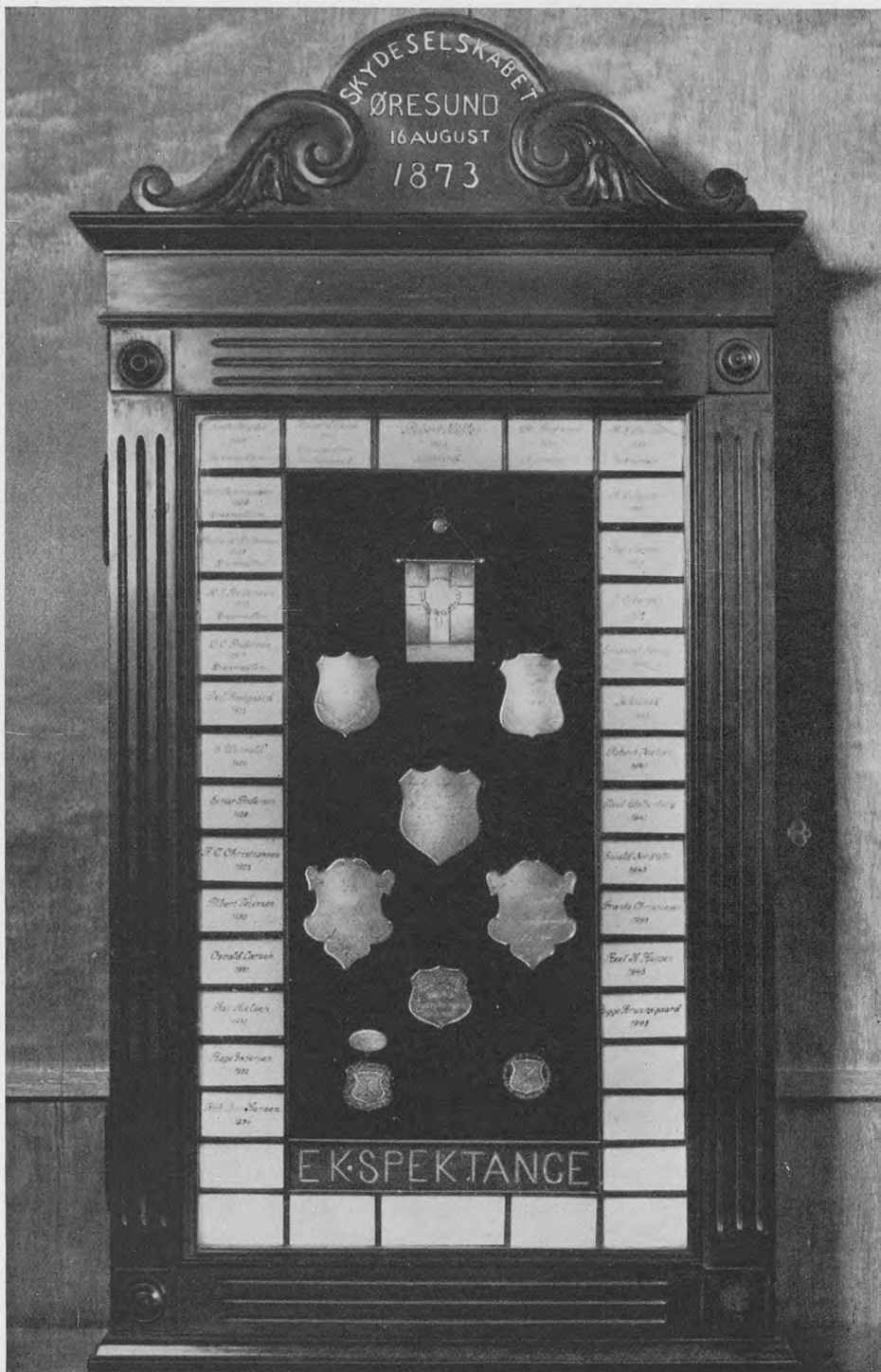
Det følgende Aar maa Bestyrelsen i sidste Øjeblik annullere Festen hos *Mygind* af Mangel paa Tilslutning. Da man imidlertid var bundet til Lokalet og havde forpligtet sig overfor Værten, lavede man resolut Festen om til »med foruden Damer« — og saa var der ingen Ende paa Succes'en! Flot Middag, Underholdning af *Lieberkind*, Festkantate af *Darre* og Taler for Selskabet, Bestyrelsen og de fraværende Damer — — alt i alt en uforglemmelig Aften.

I 1903 møder »ØRESUND« iøvrigt med omstaaende meget fine Regnskab, idet der slutes med en kontant Kassebeholdning paa Kr. 99.09 og med Effekter til en Værdi af Kr. 88.00.

Selskabets Ejendele blev altid opført i Regnskabet, men nedskrevet hvert Aar, og der var altsaa i Virkeligheden Tale om en Blanding af et Drifts- og et Statusregnskab. Som det vil ses, hidrører den Del af Indtægten, der betinger Overskudet, fra Medalje- og Fugleskydningen, idet Indtægten ved Bøssen ligger nogenlunde konstant, og der over denne, saavel som over Kontingentet, er disponeret i Forvejen. Forklaringen er, at en af Bestyrelsen arrangeret Trænings- og Medaljeskydning vandt stor Tilslutning og gav 24 Kroner i Overskud, medens *Darres* Fugleskydningstombola, med en Luftbøsse som Hovedgevinst, indbragte omkring 50 Kroner. Alt ialt et Vidnedsbyrd om Medlemmernes Interesse og Bevaagenhed for Selskabet.

<i>INDTÆGT</i>		Kr.	Øre
Kassebeholdning fra f. Regnskabsaar	56		28
Kontingent for 30 Medlemmer	600		00
Indskud for 4 nye Medlemmer	8		00
Indgaaet ved Fedevareskydning	4		91
Overskud fra en Skovtur	9		05
Indgaaet ved Medaille- og Fugleskydning	163		90
Indgaaet ved Bøssen	81		15
Tillagt Selskabets Formue beroende i 4 Stk. Salonrifler:			
Nr. 1 Bøssen	}	å 12 Kr. pr. Stk.	24.00
Nr. 2 Bøssen			
Nr. 3 Bøssen	}	å 22 Kr. pr. Stk.	44.00
Nr. 4 Bøssen			
1 Skab beroende i Sommerlokalet	20		00
	1011		29

<i>UDGIFT</i>		Kr.	Øre
Forbrugt af Brevkort, Porto, Telefon m. m.	5		12
200 Stk. Korrespondancekort med Tryk	12		25
Tilskud til Festen i Myginds Lokale	22		65
Regning fra Laderen	3		10
" for Patroner	7		88
" fra Hr. W. Willadsen	5		00
" for Skiver 50 Stk. m. m.	9		00
" fra Hr. O. Petersen for Planker	14		40
" for 5 Gevinstrækker	283		50
" for Skiver 50 Stk.	5		00
" for Patroner 3000 Stk. 1 Plade	29		65
" fra Laderen for 6 Skydninger	12		00
" for Emblemer, 25 Stk. à 75 Øre	18		75
" for Reparation af 2 Rifler	4		50
" for Skiver 25 Stk.	2		50
" fra Laderen 5 Skydn. og Fuglesk.	18		50
" 1 Bolle Punch ved Fugleskydning	12		00
" for Patroner m. m.	7		18
" for 1500 Patroner, 1 Fugl, Jærn, Tryks.	33		32
" for en Sølvfugl	5		00
" for Gevinster til Medalleskydning	19		58
" for 20 Stk. Medailler + Indgrav.	37		80
" for Gevinster til Træningskydning	29		52
" for Gevinster til Fugleskydning	192		60
Forbrugt ved Vintermøderne	33		40
Selskabets Formue beroende i Bikuben paa Bogen Nr. 6.578 ..	99		09
Selskabets Formue i Effekter	88		00
	1011		29

Medlemstavlen

Det følgende Aar indsamledes der blandt Medlemmerne Penge til en Medlems-tavle, hvorpaa ogsaa de af Selskabet ved Konkurrenceskydninger erhvervede Skjolde kunde anbringes. Desværre gemte man ikke de ved tilsvarende Lejligheder erhvervede Pokaler, men udsatte dem som Skydepræmier.

Den i 80erne og 90erne raadende Opfattelse, at Selskabet for Kontingentet skulde dække alle Udgifter, har vejet Pladsen for en udbredt Offervilje.

Da man i 1905 ønsker at forlægge Sommerskydningen fra »Helgoland« til Tuborgpavillonen, men Lokalet dér koster 60 Kroner i Leje for Sommeren, indsamles de nødvendige Midler straks blandt Medlemmerne, idet dog et Medlem først ønsker oplyst, om Bestyrelsen har brugt 38 Kroner til en selskabelig Sammenkomst. Denne Gang klarede Bestyrelsen uden Vanskelighed Frisag, men Spørgsmaalet dukkede op igen Aar og Dag senere.

Paa Tuborg var der indrettet en Skydepavillon, og den 15. Maj begynder man saa Skydningen der. Men Glæden var kun kortvarig — allerede efter 4. Skydning flytter man tilbage til »Helgoland«, da man paa Tuborg er misfornøjet baade med Værten og med Betjeningen.

Badeanstalten »Helgoland« var anlagt i 1885 og laa paa Strandvejen ikke langt fra Svanemøllen. Der var en stor Have, der gik ned til Vandet og som hørte til Traktørstedet af samme Navn. Her følte Medlemmerne sig tilpas, og dette yndede Udflugtssted blev derfor »ØRESUND«s Sommerresidens i mange Aar. I 1914 flyttede Badeanstalten ind i Svanemøllebugten, og Stedet skiftede Navn til Carlsberg-Pavillonen, men først 1919 flyttede Selskabet til dets nuværende Sommerlokaler i Vangehuset — væsentlig paa Grund af, at Værten paa Carlsberg-Pavillonen forlangte Betaling baade for Lokaler og Skydebaner.

Naar man læser Beretningerne om »ØRESUND«s Liv i de første 30 Aar, undres man over, hvor indadvendt det hele er. Muligvis har der ikke været Basis for Konkurrencer eller Samarbejde med andre Skydeselskaber, men heller ikke de store Begivenheder, der skete udenom, har formaet i mindste Maade at afspejle sig i Selskabets Historie.

I Beretningen for 1888 mærker man ikke noget til, at dette Aar i København var præget af den store Udstilling. I 1890 og 91 raser en stor Influenzaepidemi. Intet læser man derom. Er det maaske derfor, Mødefliden var saa ringe i disse Aar? Næppe! Til Festerne kom man jo godt nok. Stadig søger Tanken tilbage til den historiske Baggrund, men det er, som om den ikke eksisterer.

Først i Februar 1906 møder vi »en Verden udenfor Verona«. Der er berammet en Fest med Damer, og den skal afholdes de første Dage i Februar. Den 29. Januar dør Kong Christian den IX pludseligt, og Festen aflyses selvfølgelig. Man arrangerer den en anden Dag, men den falder just paa den Dag, da Kongens Lig føres til Roskilde. Selvfølgelig aflyser man igen — og Festen opgives fuldstændigt. Det er iøvrigt ikke mere Festerne, der dominerer i Referaterne, men det saglige: Skydningen og Generalforsamlingerne. En saadan overordentlig bevæget Generalforsamling afholdtes den 13. November 1906 i Anledning af nogle ærekrænkende Udtalelser som *Benthien* skulde have ladet falde

om Selskabets Bestyrelse. Det drejede sig — foruden om de omtalte 38 Kr. — om, at Bestyrelsen burde udsende Program for Skydningen, saaledes at Medlemmerne kunde se, hvad deres 2 Kr. gik til. Det graverende var i og for sig ikke Udtalelserne i sig selv. Man var i »ØRESUND« — som Tilfældet vel er alle Steder — ikke ukendt med, at der kunde opstaa mindre Stridigheder, men her var Udtalelserne fremkommet i »De danske Forsvarsbrødre«s Lokale — og derfor krævedes der en grundig Renselsesproces. Og Proces kom der! »Sagen kom altsaa for Retten og Resultatet blev, at Benthien maatte tilbagekalde sine Udtalelser, modtage en Reprimande af Assessoren samt vedtage en Bøde paa Kr. 10.00, der anvendtes som Dækning til Selskabets Sagfører«.

Undertiden kan Referaterne af Festlighederne dog ogsaa være saa kortfattede, at man kunde ønske lidt fyldigere Oplysninger for at faa tilfredsstillet sin Nysgerrighed. Naar der f. Eks. blot meddeles om en Skovtur, at den foregik i Charabanc til Kirsten Piils Kilde, saa tænker man uvilkaarligt paa hin lidt for-drukne Oberst, der ved Synet af Mandskabet, der slukkede Tørsten ved en Aa, udbød: »Dér gik megen dejlig Tørst tilspilde!«

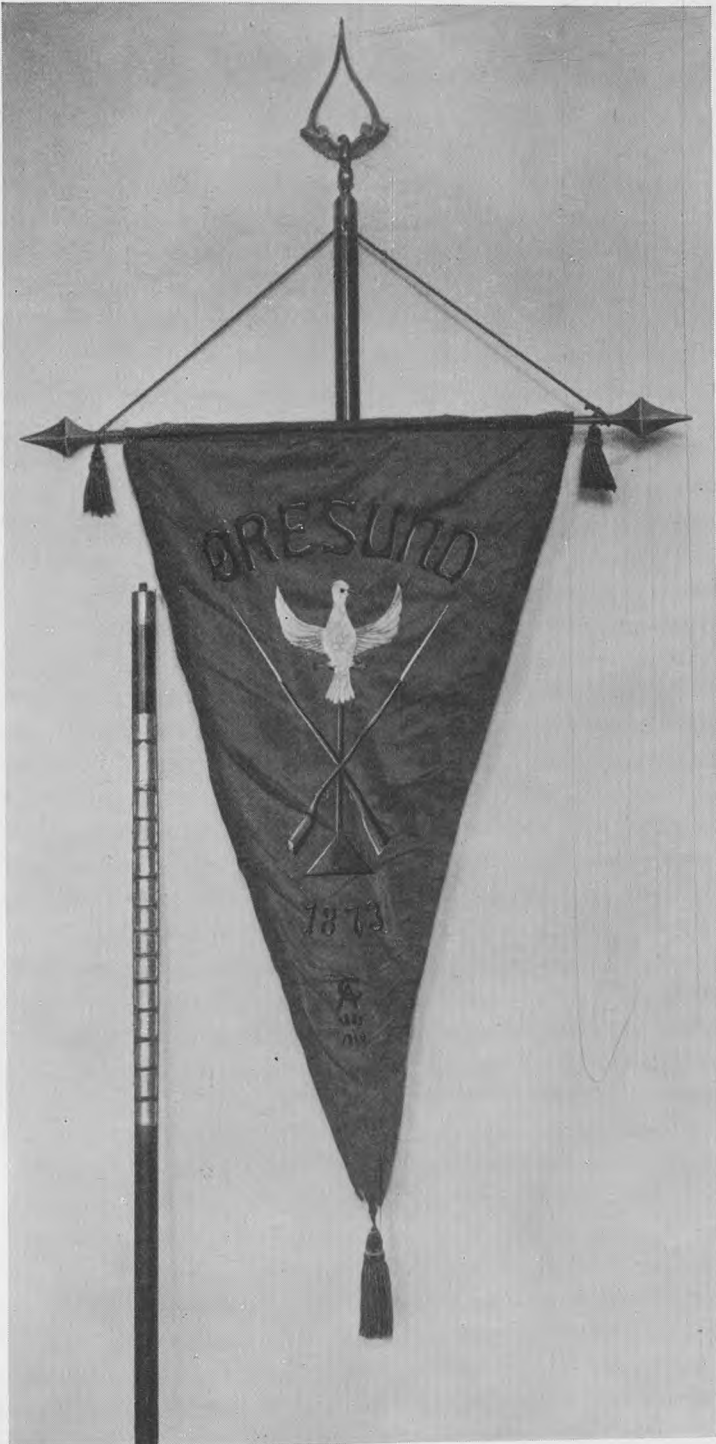
Der er dog næppe Grund til at frygte, at de gode Skytter udelukkende har nydt Kildevand, thi »ægte Helte lader ikke Vandet skylle Modet bort«.

Tiden dengang kan slet ikke sammenlignes med vor. »ØRESUND«s Medlemmer var brave og agtværdige Borgere, men det hørte nu engang med til en Fest, at man fik Cognak til Kaffen og Punch senere paa Aftenen.

Hvor underligt i vor tørlagte Tid at læse om Skovturen den 8. Juli 1908, hvor man blev modtaget paa »Kongekilden« af et Medlem, der var ilet i Forvejen, og havde medbragt en hel Kasse Cognak. Eller om det følgende Aars Skovtur, der ogsaa foregik i Charabanc'er med et lille flot Enspænderkøretøj til Optagelses-troppens Disposition, og hvor man paa Udturen gjorde holdt hos det gæve Medlem *P. Sørensen-Svejgaard* for at inspicere dennes Vinkælder. Man tog for sig af Cognak, Whisky, Portvin og Sherry, men med et Suk maa Sekretæren bekende »at der skal større Selskaber til at faa Bugt med den Vinkælder paa een Dag«. Ja, *Sørensen-Svejgaard* var en Kender og en Ynder af et godt Glas Vin, og *Svejgaardens* Jorder havde sat ham i Stand til at dyrke sin Passion.

Ved hver Skovtur havde Selskabets Leverandør, *Nordemann*, en Opmærksomhed med til Kammeraterne. Denne Gang var det et Guld-Emblem, der kun maatte bæres ved festlige Lejligheder; tidligere havde det været smaa Sølvbægre, Slipsnaale med en forsølvet Patron o. s. v. Sammenholdet og Kammeratskabet i disse Aar var det bedst mulige. Episoden med *Benthien* styrkede det kun, og Gang paa Gang udbryder begejstrede Medlemmer i Lovord derom, og udtaler Haabet og Ønsket om, at det stadig maa være saaledes i »ØRESUND«.

Og som en værdig Afslutning paa dette Tiaar indtraf saa den 8. August 1909, den Dag, da det første Æresmedlem i Selskabet, *Adam Christensen* skulde have sin Udnævnelse. Festen afholdtes paa »Helgoland« med Deltagelse af 27 Medlemmer. Man samlede paa Skydepladsen, hvor Jubilaren meget bevæget over-rakte Selskabet et Banner med Silkebroderier og svære Guldkvaster.

»Oresund«s Banner

Paa Bannerstangen er i Tidernes Løb anbragt Sølvskjolde med Navnene paa Selskabets Æresmedlemmer.

Med Musik og med Banneret i Spidsen marcherede man til Bords. Salen var smykket med Blomster og Flag, og paa Bordet stod det af *Darre*, Aaret før skændkede store Bordflag i »ØRESUND«s Farver. Jubilaren fik overrakt det nyindstiftede Æresmedlemsemlen med Egeløvet samt en stor Sølvpokal med Inskription — og alt var Fest og Glæde. Da man i en sen Nattetime brød op fra den illuminerede Have, hvor Festen var blevet fortsat, for igennem Salen at begive sig til Garderoben, stod Jubilaren for Bordenden, hilsende til alle Sider — og opmarcheret foran ham stod 12 Flasker Pommery, extra sec. — ja, saa var der jo intet andet at gøre, end at gaa til Bords igen!

De, der var med hin Aften — til denne funklende Fest — glemte det aldrig.

— — — — —
Er det maaske noget overdrevent at paastaa, at Skydningen i Selskabets første Aar stod paa et højt Stade, saa maa man til Gengæld indrømme, at der efter Aarhundredeskiftet sker en væsentlig Bedring paa dette Omraade.

Der ændres paa Skyderegrativer, der indkøbes nye Bøsser, der afholdes Træningskydninger, og der konkurreres med andre Klubber — alt et Udslag af Bestyrelsens og Medlemmernes Interesse for denne Gren af »ØRESUND«s Virke — den sportslige.

De bedste Skytter i Aarene 1900—1903 opnaar henholdsvis 507, 505 og 492 Points, hvilket maa siges at være smukke Resultater, naar Hensyn tages til, at Datidens Sigtemidler var af en enklere og grovere Konstruktion, end de, der sædvanligvis bruges af Skytter i vore Dage. Man drøfter at indføre Pistolskydning som en Afveksling, og det ses, at en saadan har været forsøgt, uden at den dog synes at have vundet Tilslutning.

I 1902 ændres Bestemmelserne for Sommerskydningen, saaledes at der i Stedet for 10, forsøgsvis kun bliver 5 Præmieskydninger, medens der de 5 øvrige Skydedage afholdes Træningsskydning. For at Medlemmerne ikke skal fristes til kun at møde de Dage, da der er Gevinster i Udsigt, maa kun Bestyrelsen vide, hvornaar der er Præmie- og hvornaar der er Træningsskydning. Bekendtgørelsen sker saa paa Skydepladsen, men ændres senere til, at en forsejlet Konvolut med Angivelse af Skydedagene bliver henlagt i Selskabets Skab og først aabnes paa den følgende Generalforsamling.

I 1903 vedtoges det at:

1. forandre Skydningen fra 6 til 10 Skud,
2. ingen kan skyde for fraværende,
3. Skydningen er frihaands til 10-delt Skive.

Yderligere blev det vedtaget, at den sidste Skydning skulde være en Handicapskydning, og at der udover de ordinære Skydninger skulde afholdes en Medaljeskydning. Denne skulde foregaa i frit Anslag efter 10-delt Skive med 2-ringet Plet. Ingen kunde skyde for andre. Der skulde skydes 2 × 25 paa hinanden følgende Skud, og for at opnaa henholdsvis Bronze-, Sølv- og Guldmedalje kræ-

vedes der 385, 425 og 460 Points. Aldrig har »ØRESUND« kunnet mønstre saa mange Deltagere i Skydningen som dette Aar, »et talende Bevis paa, at Indførelsen af at skulle skyde sine egne Skud, og som Følge deraf Udelukkelsen af at skyde for andre, har vundet Tilslutning og berettiget Sympati fra Medlemmernes Side«. Resultatet af Medaljeskydningen blev, at en Deltager erhvervede Guldmedalje for 469 Points; 10 Deltagere fik Sølvmedalje, medens 5 fik Medaljen i Bronze.

I 1905 hører vi første Gang om, at »ØRESUND« har deltaget i Konkurrenceskydning med andre Selskaber, idet man afholder en saadan med Østerbro's Klub. Ganske vist havde ved en tidligere Lejlighed nogle af »ØRESUND«s Skytter deltaget i en Konkurrence, men skønt dette skete i »ØRESUND«s Navn, var det dog sket uden Selskabets Billigelse, og det indbragte dem derfor en meget skarp Reprimande fra Bestyrelsen — maaske i særlig Grad, fordi de havde hentet sig et eklatant Nederlag. Ihvorvel Skydningen med Østerbro's Klub heller ikke resulterede i nogen Sejr, idet sidstnævnte Klub erobrede det af »ØRESUND« udsatte Skjold, saa var det dog et ærefuldt Nederlag, og 3 af Selskabets Skytter vandt hver et forgyldt Kors. Nogen Tid senere deltog man i Konkurrenceskydninger paa Wodrofflund og paa Frederiksberg og erhvervede sig her 3 smukke Sølvskjolde, der den Dag i Dag pryder Selskabets Medlemstavle.

»ØRESUND« var begyndt at hævde sig udadtil!

Den 6. September det følgende Aar indbød man Østerbro's Klub til en Revanchematch, og saavel i Hovedskydningen, som i en samtidig afholdt 5 Skudskydning, sejrede »ØRESUND« med Glans, medens Østerbro's Klub blev en flot Nr. 1 i — Keglespil! Nu havde man faaet Blod paa Tanden og samtidig med, at man ved den paafølgende Generalforsamling ændrede Bestemmelserne for Sommerskydningerne, indbød man følgende Klubber til en Konkurrence den 16. Juni 1907: Hellerup, Charlottenlund, Emdrup, Dannevirke, Godthaab og Jyden.

De nye Bestemmelser, der skulde virke ansporende paa Mødefliden og fremme Skydefærdigheden bestod i, at der fremtidig skulde være 12 Skydeaftener, hvoraf de 6 skulde være Trænings- og de 6 Præmieskydninger, af hvilke de 2 skulde være Handicapskydninger efter Resultatet af de 2 foregaaende Præmieskydninger. Der gaves indtil 20 Points forud. Der skulde gives 5 Prøveskud forud, og for hver Skydning skulde det ved Lodtrækning afgøres, om der skulde være Trænings- eller Gevinstskydning. Gevinstrækken bestemtes til 15 samt en ekstra Gevinstaften til de Skytter, der ikke i Sommerens Løb havde opnaaet Gevinst. Hvert Skud betaltes med 1 Øre, og Patroner blev solgt paa Skydepladsen for 1 Øre pr. Stk.

Resultatet af Konkurrencen med ovennævnte Klubber blev dog kun beskedent, idet »ØRESUND« placeredes som Nr. 4. Dog »per aspera ad astra«, og endnu havde de nye Skyderegler ikke formaaet at gøre deres Virkninger gældende, men i de følgende Aar deltog Selskabet i flere Skyttestævner med et smukt Resultat og erhvervede flere Sølvbægre, der som nævnt desværre anvendtes til Præmier;

saaledes Bægre vundet ved Skyttestævnerne i 1909 og 1910. Paa eet Omraade mærkedes dog øjeblikkeligt Virkningen af, at »ØRESUND«s Navn var blevet kendt; flere mer eller mindre »professionelle« Skytter søgte Optagelse i Selskabet, og i 1908 vedtog man derfor en Tilføjelse til Lovene, i Henhold til hvilken ingen kunde blive Medlem af »ØRESUND«, naar han i Forvejen stod som Medlem i en anden Salonskytteforening.

Den 11. Januar 1909 afholdes en Mesterskabsskydning paa »Ny Ravnsborg«. Der er bevilget 80 Kroner, saaledes at alle Deltagere kan faa Præmie — og for første Gang i Selskabets 37-aarige Levetid oplever man, at 30 Medlemmer er til Stede. Mesterskabet vandtes af Formanden, *Chr. Petersen*, med 188 Points, mens 2 og 3 Deltagere opnaaede henholdsvis 173 og 171 Points.

Dette Aar vedtager man at arrangere en Anlægsskydning med 3 Skud til 25 Øre og en Anlægsskydning mod forsvindende Skive paa 5 Sekunder (5 Skud 50 Øre), og man gør følgende Tilføjelse til Skydere reglerne: »*Der maa kun lades højt og ikke før Markøren har forladt Skiverne*«. Den arme Markør har sikkert glædet sig over denne Tilføjelse.

»ØRESUND« var nu et Skydeselskab med Traditioner. Man havde det, man dengang regnede for en Menneskealder, paa Bagen. Love og Skyderelementer havde staaet deres Prøve. Formerne for Selskabeligheden var lagt i nogenlunde faste Rammer, og en Kreds af ældre Medlemmer, der var indlevede i disse Traditioner, stod som et Bolværk mod alle revolutionære Tilbøjeligheder, hjulpet af de strenge Ballotationsbestemmelser og af Medlemsbegrænsningen.

Som tidligere nævnt var »ØRESUND« langt fra nogen billig Forening at være i, og i de Aar, der her er Tale om, var den i udstrakt Grad en kostbar Forening, men ogsaa herigennem har der sikkert fundet en Udvælgelse Sted, idet de Medlemmer, der kun indmeldte sig for Sølvtojets Skyld, sikkert hurtigt har opdaget, at det ikke alene er Guld, man kan købe for dyrt, medens de Medlemmer, der kun ønskede at lave Ballade, har opdaget, at dette kunde laves billigere andetsteds — og at der helst skulde flere dertil. Derfor gennemlevede man en lykkelig Tid og — det kan ikke nægtes — man morede sig godt. Maaske havde man nydt det mere, hvis man havde vidst, at man stod foran en Verdenskrig, der fuldstændig skulde vende op og ned paa det, man havde vænnet sig til, var nogenlunde uforanderligt, og at man hørte til en Slægt, der som den sidste skulde faa Lov til at nyde Goder, der senere hen kun vilde være faa beskaaret.

Den 6. Juli 1910 (Aarsdagen for Slaget ved Fredericia, tilføjes der i Protokollen) afholder man Skovtur til Nøddebo med Deltagelse af 27 Medlemmer. Et af Medlemmerne, *Løhmann*, hvis Fader ejede Fiskeretten i Esrum Sø, har chartret en stor Motorbaad, der ligger flagsmykket ved Landingsbroen. Medens Selskabets stemmebegavede Medlem, *Heide* synger for, og de øvrige Passagerer synger Omkvædet med, sættes Kursen mod Skipperhuset, hvor skummende Porter fra Fad venter paa de tørstige Sjæle, thi: »— — *ej lyder Sangen lifligt, naar Halsen er for tør* — —«, men ak! — Allerede kan Udkiggen melde: »Store Ølankre i Sigte«, da man opdager, at man har glemt Fotografen i Nøddebo, og maa vende om — for fotograferes, det skal man!

Med glubende Appetit efter Sørejsen drager man til »Store Kro«, og som Gæster er inviteret *Løhmann* sen. og Skovrider *Thomsen*, men Værten dér maa have troet, der var Tale om et Selskab af Sultekunstnere, for »*der var kun halvt af det ene og intet af det andet*« — og efter at have indtaget Kaffen i Haven og drukket den obligate Cognak i Sølvbægre, skænket af *Nordemann*, marcherer man

En Skottur

derfor til Hotellet »og indtager forskellige à la carte Forfriskninger«. Kl. 10,43 tager man med Toget hjem, og Sekretæren skriver: »Nu var denne veltilbragte Dag forbi — ialfald for de flestes Vedkommende«. Saa har man ikke sagt mere, end man kan staa ved! Det var jo som sagt Aarsdagen for Slaget ved Fredericia.

Iøvrigt forløber Aarene programmæssigt uden større Begivenheder. *Darre* hitter stadig paa nye Overraskelser, hvormed han kan underholde Medlemmer og Gæster, som f. Eks. ved Fugleskydningen i 1911, hvor han arrangerede en Fremvisning af et Vidunderdyr, der viste sig at være en — Skildpadde.

40 Aars Jubilæet i 1913 optager alle Sind, og der føres endeløse Diskussioner om, hvorvidt Festen bør afholdes paa Dagen den 16. August, i Nærheden af Dagen eller om Vinteren. Tilhængerne af en Vinterfest gaar af med Sejren, men nu melder Spørgsmaalet sig om, hvor man skaffer Pengene fra. Selskabet spiller paa en hel Seddel i Lotteriet, og en derpaa faldende Gevinst paa 100 Kroner enes man let om at anvende til omtalte Fest. Værre bliver det, da Bestyrelsen foreslaar, at Selskabet yderligere skal tilskyde 100 Kroner, idet det viser sig, at der ikke findes saa mange Penge i Kassen. Men hvad der ikke er, kan der komme — og ogsaa dette Forslag gaar igennem, tilligemed et Forslag om, at hver Deltager skal indskyde 2 Kroner. Hermed mente man at have sikret sig, at Festen kunde faa et Selskabet værdigt Forløb. Og det fik den!

Den blev afholdt den 9. Februar i *Sass'* Lokaler som en Fest med Damer, og da Deltagerne vendte hjem i den rosenfingrede Dugning, var de enige om, at »ØRESUND« ikke alene var en god Forening, men den bedste.

»ØRESUND« har i Tidens Løb haft mange Konger: Fuglekonger, Mandekonger, Kattekonger og Keglekonger, og i 1911 oplevede man endog for første Gang siden Selskabets Stiftelse, at Fuglekongen og Keglekongen forenedes i samme Person, idet Overretssagfører *Poul Mortensen* opnaaede begge Værdigheder, men i 1913 ophøjedes *Adam Christensen* til Flaskekonge, saa det var faktisk ubegrænset, hvad man kunde blive Konge af i »ØRESUND«, naar blot man havde Tid til at vente. Udnævnelsen foregik paa en Skovtur til Flaskekroen og Avedøre, hvor man kastede med Sten efter en Champagneflaske.

Dog var selvfølgelig Fuglekongens Embede det fornemste, og han selv af et ædelt, gammelt Dynasti, der talte sine Forfædre tilbage i 40 Led — ubrudt siden Selskabets Stiftelse. Insignierne svarede da ogsaa til hans Stillings Storhed og Betydning. Naar Fuglekongen iførte sig sit Bælte og talte naadigt til sine Under-saatter, var det derfor altid med en Værdighed, som var han virkelig Konge af Guds Naade.

Og som i Tidernes Løb de store Malere har bejlet til Fyrsternes Gunst, begyndte nu »ØRESUND«s maleriske Begavelse *Andersen-Stil* at male de vekslende Konger.

Det første Billede var af Linoleumsfabrikant *Carl Petersen*, men det vides ikke, om det følgende Aars Fuglekonge, *Christensen* fik sit eget Billede, eller om *Andersen-Stil* har fulgt Medlemmernes Raad blot at gøre Overskægget paa *Carl Petersen* lidt mørkere — og saa lade ham gaa for den nye Fuglekonge.

Næppe har man overstaaet 40 Aars Jubilæet, før Spørgsmaalet melder sig om, hvorledes man faar samlet Midler til at fejre en værdig 50 Aars Dag. Formanden foreslaar dannet et Fond ved, at hvert Medlem betaler 75 Øre Kvartalet, hvorved man — med Renter — vil være i Stand til at samle 1100 Kroner til Anvendelse til Mindepræmier og Selskabelighed. Nogle Medlemmer anser det for tidligt nok at begynde 5 Aar forud paa Indsamlingen — og saa betale et større Indskud. Resultatet bliver dog, at Formandens Forslag vedtages, men allerede Aaret efter ophæves det igen »under Hensyn til Tidernes vanskelige Forhold og ved nærmere Eftertanke« — og det indsamlede Beløb anvendes til Selskabelighed.

»Tidernes vanskelige Forhold«, sagde Formanden. Det havde man aldrig hørt om før i »ØRESUND«, men nu var Krigen udbrudt! — —

Selskabet havde haft den store Sorg, at miste *Nordemann* og *Darre*, der begge var afgaaet ved Døden.

Rostgaard havde haft 25 Aars Jubilæum, og Selskabet havde fejret ham ved en Festlighed paa »Helgoland«. Ved denne Lejlighed blev der optaget et nyt Medlem, *Rud. Kjeldsen*, Indehaveren af det kendte Firma *Jens Kjeldsen*. *Kjeldsen* blev optaget med Akklamation, hvilket endnu aldrig var sket i »ØRESUND«.

Den 9. August 1914 havde man Fugleskydning og efter Traditionen skulde denne slutte med en Dans, men Dansen blev aflyst, grundet paa de urolige Forhold.

Den 20. November samme Aar var der Keglespil i Harmonien, hvor Overskudet (efter at Præmierne og Kaffe med tilhørende Cognak var betalt) androg 25 Kroner. Dette Beløb sendtes som Gave til Belgien.

Efter at man saaledes havde ydet sit Bidrag til de af Krigen ramte, og efter at Krigen iøvrigt syntes at ville fjerne sig fra vore egne Enemærker, indtræder der atter — i hvert Fald i nogen Tid — normale Tilstande i »ØRESUND«.

Den 15. Juli 1915 afholdes Skovtur til Frederiksdal og Holte, og man er atter saa heldig at have en Lotterigevinst paa 100 Kroner, som lige rækker til Maden og Kaffen med diverse Genstande, men saa maa *Heide* ogsaa op og synge sin Lirekasseviser for at skaffe klingende Mønt til, hvad der ellers skal nydes.

I Februar 1916 afholder man Fest med Damer i *Sass'* Lokaler. Det er Jubilæumsfondets 100 Kroner, der skal bruges. *Chr. Christensen* er Balinspektør. Kl. 3¹/₂ serveres Frokost, og der hengaar endnu et Par Timer. Hvorfor disse 100 Kroner absolut skulde bruges nu, er ikke let at se, i Særdeleshed, da man allerede den næste Maaned afholder den ordinære Fest med Damer paa »Helgoland«. Men tænk, at man endnu i 1916 kunde sætte saadan en Fest paa Benene for 100 Kroner. De store Krigsfortjenester var begyndt allerede i 1915, men først i 1917 begyndte man for Alvor at mærke Fordyringen i Levfoden.

Der var berammet en Fest med Damer til den 4. Februar 1917, og den skulde afholdes i »National«. Meddelelse blev sendt ud pr. Brevkort, men Festen maatte i sidste Øjeblik aflyses af Mangel paa Tilslutning og paa Grund af »de indtraadte Forhold, vi maatte opleve efter 1. Februar«. Ligeledes udskydes Sam-

menkomsten i Marts »under disse uheldige Forhold«, og da man »ifølge Erfaring ikke kunde tilendebringe Skydningen og Spisningen til Kl. 11, som nu er Lukketid«.

De uheldige Forhold, som omtales, er formentlig de Indskrænkninger — bl. a. delvist Spiritusforbud — som iværksattes, efter at Tyskland den 1. Februar 1917 havde proklameret den »hensynsløse Undervandskrig«.

Den 18. Juni afholdt man dog Jubilæumsfest for Formanden, *Chr. Petersen*. Der var mødt 18 Medlemmer, og Festen forløb, som de tidligere Jubilæumsfester, paa en fornøjelig Maade. Aftenen var begyndt med Skydning, og det viste sig altsaa, at det aldeles ikke var nødvendigt at tage Natten og Morgen-timerne til Hjælp for at faa en rigtig Fest ud af det.

Den samme Erfaring gjorde man ved Fugleskydningen dette Aar. Ogsaa den sluttede Kl. 11, hvad der aldrig var sket før — og dog blev det en yderst vellykket Dag. Det var igen *Chr. Petersen*, der var Festens Midtpunkt, idet han, der i Forvejen var Fuglekonge, atter nedskød Pladen, saaledes at han var gammel og ny Fuglekonge i een Person, og for at Formaliteterne kunde blive overholdt, aftog *Adam Christensen* ham Bæltet, for straks igen at anbringe det paa ham. Der blev musiceret af Medlemmers Børn og »*P. Olsen holdt en gemytlig Tale for Damerne, der vandt god Tilslutning hos Herrerne*«. Om den ogsaa vandt Tilslutning hos Damerne, fortæller Historien intet om.

Den 11. December 1917 havde man Fedevareskydning, men det viste sig, at Fedevarene alle bestod af Høns, antagelig mer eller mindre fede. Nr. 1 blev *Svendsen*, populært kaldet »Mælkepiskeren«, og for ham, der forpagtede en af Københavns Kommunes store Gaarde, har Hønsene sikkert ikke været nogen særlig glædelig Overtaskelse. Der skete den Aften i »ØRESUND« en Begivenhed, hvorom de, der overværede den, beretter, at det var det smukkeste, de havde oplevet. Et Medlem, der uden egen Skyld, men paa Grund af Tiderne — der var gavmilde mod nogen, men tog haardt paa andre — var kommet i Forlegenhed, fik af sine Skydebrødre overrakt en Check paa 450 Kroner. Han var saa rørt, at han næppe formaede at sige Tak.

De fleste tjente dog gode Penge i disse Tider, men de gjorde ogsaa den Opdagelse, at de nu maatte regne med et Begreb, som de tidligere ikke havde fæstnet sig synderligt ved: Pengenes Værd! Man stod pludselig overfor et helt nyt Problem, at Pengene som »Valuta« havde varierende Kurs. Og med Pengenes faldende Kurs steg Sølvets i Pris.

Allerede i Begyndelsen af 1917 havde et Medlem foreslaaet, at Præmierne, i Stedet for Sølvtøj burde bestaa i Anvisninger — men det var mest med den Begrundelse, at han og flere med ham havde Sølvskeer nok, men nu — i 1918 — har Spørgsmaalet en mere alvorlig Baggrund, og der vedtages derfor, at der til de 2 Præmieskydninger skal gives Anvisninger, der giver Ret til at købe Brugs-genstande hos Medlemmer, medens man til Handicapskydningerne bibeholder Sølvtøjet.

Et andet Tidens Tegn er, at Fedevareskydningen maa opgives paa Grund af

de høje Priser, og at Fuglen ved dette Aars Fugleskydning laves mindre modstandsdygtig for at spare paa den dyre Ammunition. Af samme Grund begynder man først at skyde paa den Kl. 12, men mon det dog ikke har været en ubehagelig Overraskelse, at den faldt ned af Pinden allerede Kl. 2^{1/2}?

Men ogsaa paa anden Maade mærkes Krigens Eftervirkninger: Sammenkomsten i November aflyses grundet paa den spanske Syge, og denne alvorlige Epidemi, der med Mellemrum hærger Byen — ogsaa i de følgende Aar — bevirker, at »ØRESUND« ogsaa andre Gange maa aflyse.

Den 18. September 1918 dør Selskabets Alderspræsident og ældste Æresmedlem, *Adam Christensen*, og samtlige Medlemmer følger ham til Graven.

I 1919 vedtager man efter Forslag fra Bestyrelsen »i Anledning af Selskabets nær forestaaende 50-Aars Jubilæum at danne et Fond, hvortil hvert Medlem betaler 5 Kr. pr. Kvartal«.

Mandag den 7. Juli samme Aar holder Formanden en stemningsfuld Tale, hvor han bemærker det sjældne Tilfælde, at »ØRESUND« er samlet paa denne historiske Dag, da Freden underskrives, og man udbringer et begejstret Leve for Freden.

Om man dengang havde vidst, hvad vi ved i Dag! — — —

Om Skydningen i den forløbne Tiaarsperiode er følgende at berette:

I 1911 ændres Reglerne for Handicapskydning saaledes, at Skytterne inddeles i 5 Klasser. De 4 bedste Skytter staar skrat; dernæst 4 med 3 Points Tillæg, 4 med 5 Points, 9 med 7 Points og Resten med 10 Points Tillæg. Der er 6 Handicapskydninger à 10 Skud, og der handicappes efter hver Præmieskydning.

Trods alle Handicapregler bliver det dog alligevel de gode Skytter, der opnaar de bedste Resultater og dermed vinder de udsatte Bægre, og da der paa en Generalforsamling ankes herover, svarer Formanden, som rigtigt er: »at der var givet mange Points forud, og naar de gode Skytter alligevel havde kunnet hævde sig, var det, fordi de ofrede sig saa meget for Skydning i det hele taget og kostede meget ogsaa i Penge og ogsaa ude omkring for Sagen og Æren«.

De mindre gode Skytter mangler imidlertid heller ikke Svar: »Vil man ikke give flere Points forud« — siger de, »kan Sagen jo ordnes saaledes, at de, der tidligere har vundet Bægre, ikke kan deltage«.

Og virkelig! Næste Gang, der skal konkurreres om et Bæger, bestemmes det, at de, der tidligere har vundet Sølvbæger, ikke kan deltage.

Efter *Nordemanns* Død er hans Efterfølger i Forretningen, *Vilson* blevet Medlem, og han gaar paa en værdig Maade i sin Forgængers Fodspor, idet han hvert Aar skænker 3 Sølvskeer, der udsættes som Præmie for de Skytter, der ikke i Sommerens Løb har opnaaet 1., 2. eller 3. Præmie.

Skudresultaterne er fortræffelige. Paa Præmieskydningsaftenerne ligger bedste Skytte paa et Pointantal mellem 96 og 92 i 10 Skud og ved Handicapskydningerne mellem 88 og 82, hvortil kommer Handicap'et. Der gives ikke mere 5, men kun 2 Prøveskud.

I 1915 forhøjes Skudpengene, saaledes at der betales 40 Øre for de første 12

Skud og 3 Øre for hvert paafølgende Skud. Patroner var da steget med 100 pCt. Allerede Aaret efter maa man dog forhøje Prisen til 50 Øre pr. 10 Skud. Men det var jo ikke alene Patronerne, der steg i Pris. Sølvtøjet fulgte godt med, og i 1917 maatte man indskrænke Skydningerne til 5 Præmie- og 5 Træningsskydninger, og for at give de mindregode Skytter en Chance og animere Medlemmerne til at møde — ogsaa naar der var Træningsskydning — bestemmes det, at kun 1. Skydning er almindelig Præmieskydning, medens 2., 3., 4. og 5. Skydning er Handicap. Der handicappes for hver Skydning, og til 5. og sidste Skydning lægges yderligere alle de i Sommerens Løb erholdte Handicap, samt 3 af Sommerens Træningsskydninger. Disse Regler var — med mindre væsentlige Ændringer — gældende ogsaa i 1918 og 1919.

1920—1929

Man nærmer sig nu med raske Skridt det Aar, da Selskabet skal fejre sit 50 Aars Jubilæum. Ingen tænker mere paa at feste i Utide for de Penge, der er indsamlet til den store Dag. Tværtimod spinker og sparer man til denne Begivenhed, og Mæcenerne lukker op for Tegnebøgerne.

I Juni 1921 kan Formanden meddele, at *Sørensen-Svejgaard* har skænket 100 Kroner til Jubilæumsfondet, idet han bemærker, at det ikke er første Gang, *Svejgaard* har vist Selskabet stor Opmærksomhed.

Den 31. Juli samme Aar, da Selskabet afholder Fugleskydning, er der et saadant Run paa Tombola'en, at den maa lukke et Par Timer, og Kassereren kan da ogsaa senere meddele, at Overskudet, der gaar til Jubilæumsfondet, andrager ikke mindre end 443 Kroner — »*hvad der vandt Medlemmernes Tilfredshed*«. Endelig skal nævnes, at »ØRESUND« i Oktober 1922 modtog et Gavebrev fra Enken efter Restauratør *Andreassen* paa »Taarnborg«, hvor Selskabet undertiden havde holdt sine Møder. Hr. *Andreassen* havde altid vist stor Interesse for Skyttesagen, og særlig for Selskabet »ØRESUND«.

Løvrigt gaar Tiden, uden at der sker større Begivenheder. Den sig nærmende Jubilæumsfest er det altoverskyggende Emne for Forhandlingerne og Dispositionerne. Der tages forskellige Tilbud paa Festmiddagen. Priserne differerer indtil 1200 Kroner, og man enes om at afholde Festen i Paladsteatrets blaa Sal, hvor der vil blive serveret 3 Retter og Dessert samt diverse Vine, herunder Champagne; Kaffe med Likør og Cognak, Whisky, Frokost, Snaps o. s. v. Alt dette dækkes af Jubilæumsfondet og yderligere vil enhver ved Jubilæumsskydningen den 12. August faa en Jubilæumsske, præget i samme Anledning.

En langvarig Diskussion opstaar om, hvorvidt der bør gives Medlemmernes Børn (der er i »ØRESUND« et Begreb, der hedder: voksne Børn) Adgang til Festen, efter Middagen, men dette forkastes under Hensyn til, at det vilde blive vanskeligt at udregne, hvad de Besøgende fortærede i Løbet af Aftenen. Derimod vedtager man paa en ekstraordinær Generalforsamling, at de paa Expektancelisten staaende skulde kunne deltage i Festen.

Og saa oprandt da Jubilæumsugen!

Søndag den 12. August 1923 afholdes Jubilæumsskydning. Skydepladsen er festlig pyntet med Flag og Vimpler, og paa et Bord er anbragt Jubilæumsskeerne — 15 store til de bedste Skytter og 15 lidt mindre.

Desuden 4 Sølvbægre skænket af »Dansk Skytte Union«, »Danmarks Samfundet«, »De danske Forsvarsbrødre« og af Formanden, Vekselerer *Chr. Petersen*. Endvidere var der en stor Potageske skænket af Guldsmed *Vilson*.

For en Betaling af 1 Krone pr. 10 Skud kunde man træne, saa meget man vilde, inden man afgav sine gældende Skud.

De 5 Mesterskytter blev: *Chr. Petersen*, *Sørensen-Svejgaard*, *Th. Højlund*, *N. Svendsen* og *Rich. Heide*.

Om selve Dagen den 16. August skriver Sekretæren, at »det blev en Glædens og Højtidelighedens Dag, men tillige en skøn Mindedag indenfor Selskabet »ØRESUND«.

Kl. 6 samledes Medlemmerne med deres Damer. Indbudt var Kaptajn *Schiøler* med Frue. Kaptajnen var Formand for Selskabet »De danske Forsvarsbrødre«, til hvilken Forening »ØRESUND« dengang — tildels gennem Formanden — var nær knyttet.

Aftenen forløb paa den bedste Maade. Den første Tale var for *Hans Majestæt Kongen*, til hvem der umiddelbart efter blev afsendt et Telegram. Senere var der selvfølgelig legio af Taler: For Selskabet, for Damerne, for Æresmedlemmerne, for Bestyrelsen og for Formanden. Denne sidste holdtes af Kaptajn *Schiøler*, der lykønskede sin gamle Ven til det i Dagens Anledning modtagne Ridderkors.

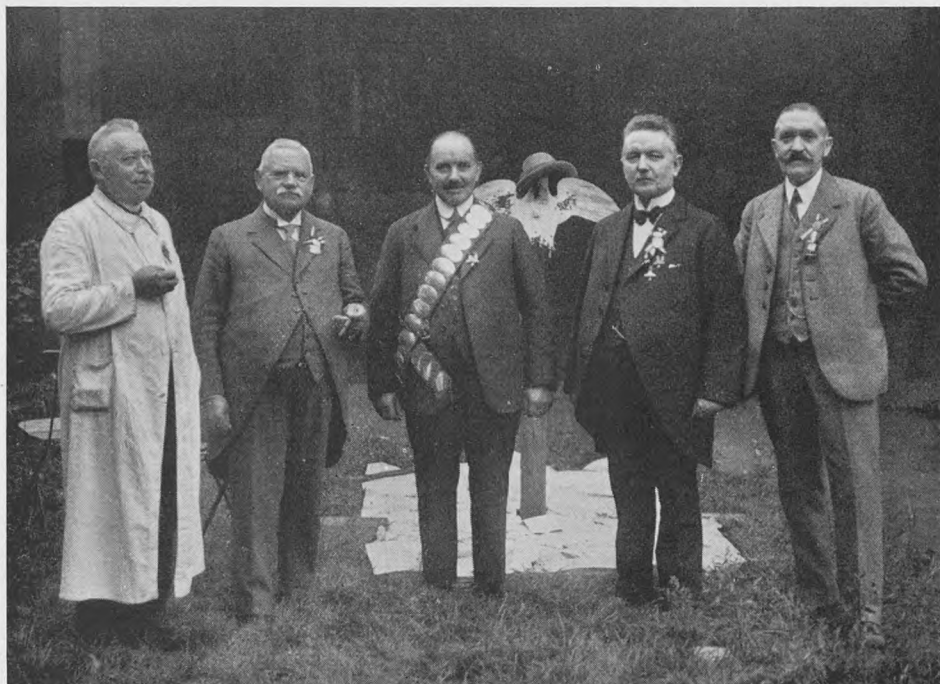
Den 5. Oktober balloterer der for en Søn af Selskabets Æresmedlem, *Harald Rostgaard*. Et lignende Tilfælde var ikke forekommet siden 1884, men i de følgende Aar er der flere Medlemmer, der anmoder om Optagelse af deres Sønner i Selskabet. Iøvrigt gaar Livet i »ØRESUND« sin Gang efter de nu engang fastlagte Rammer. Man forsøger med Andespil; man begynder Fugleskydningen Kl. 10 og stryger derfor Aftenfestligheden; man vedtager, at der ved hver Skydning skal være en Skydeinspektør, og dette Hverv gaar paa Omgang blandt Bestyrelsen; et Medlem slettes af Selskabet ved en Generalforsamlingsbeslutning, efter at han uden at melde lovligt Forfald havde undladt at møde i hele Sommersæsonen; men store Begivenheder skete der ikke i den første Tid efter Festen.

Billedet Side 42 viser os en afsluttet Fugleskydning, og Fuglekongen, der staar omgivet af den daværende Bestyrelse, er Fabrikant *M. F. Andersen*, der ogsaa er »ØRESUND«s Fuglekonge i Dag. De øvrige Personer er fra venstre Broncestøber *H. L. Rasmussen* (der igennem en Menneskealder har udført Forarbejdet paa Fugleskydningsdagen). Derefter Næstformanden, Værkmester *Harald Rostgaard*, Formanden, Vekselerer *Chr. Petersen* og Sekretæren, Repræsentant *Sofus Jensen*.

Ved Fugleskydningen i 1925 blev der samtidig skudt paa 2 Fugle, idet *P. Rasmussen* mødte med en af ham selv forarbejdet Ørn under Armen og begyndte at sælge Numre à 50 Øre pr. Stk. Herved indkom der 100 Kroner, og da *Rasmussen* ogsaa havde sørget for at medbringe Sølvpræmierne, vandt hans Idé mægtig Tilslutning — ja, endog saa stærk, at den til Tider var ved at tage hele Interessen fra den ordinære Fugleskydning. Helt foruroligende blev det, da det trak op til Strid mellem Ørnekongen og Fuglekongen om, hvem der skulde føre Scepteret.

Dog, denne Tronstridighed afgjordes af den nye Fuglekonge med følgende Bemærkning: »*Det skal jeg nok selv bestemme!*«

»Den bære Kronen, som er Kronen voksen!«

Fuglekongen og Bestyrelsen 1921

Ved Generalforsamlingen den 7. September 1925 afgik Formanden, *Chr. Petersen* efter Tur og ønskede ikke Genvalg. Da ingen andre vilde paatage sig Formandshvervet, maatte Næstformanden indvilge i at modtage Valg.

Da Kassereren, som ogsaa afgik efter Tur, heller ikke vilde lade sig genvælge, og da de øvrige Bestyrelsesmedlemmer alle var nyvalgte Aaret før, var man nu i den Situation, at Selskabet i Løbet af 2 Aar fuldstændig skiftede Bestyrelse — og det tilmed efter en Formand, der havde siddet i 18 Aar. Hvor vanskelig en Opgave dette skulde blive, anede den ny Bestyrelse næppe. Den gik paa med Dødsforagt — haabende paa Støtte fra Medlemmerne. Og Haabet beskæmmer som bekendt ingen.

Saa gik der et Aar, og ved den følgende ordinære Generalforsamling nedlagde hele Bestyrelsen sit Mandat og ønskede ikke Genvalg. Det er sikkert rigtigt, at Bestyrelsen ikke havde faaet den Støtte, den kunde have regnet med, og Kritikken ved Generalforsamlingen var muligvis ogsaa unødigt haard. Ganske vist var Kassen tom — ja, der var endog Underskud, men katastrofalt for »ØRESUND« var det ingenlunde. Slaget var tabt, men der havde været Tid til at vinde et nyt!

Resultatet blev — efter endeløse Forhandlinger og Indkaldelse til ekstraordinær Generalforsamling, at den tidligere Formand genindtraadte som Formand i en Bestyrelse, der nu bestod af 3, i Modsætning til tidligere 5 Medlemmer. Og hermed var der opnaaet, hvad i hvert Fald nogle af de tilstedeværende ønskede.

Hvad bebrejdede man da den gamle Bestyrelse? Ja, det værste var selvfølgelig den mere end slunkne Kasse. Men Bestyrelsen havde været uheldig og havde iøvrigt manglet den fornødne Erfaring: Ved en Fest paa Søpavillonen, hvor man havde forpligtet sig overfor Værten, var nogle Medlemmer udeblevet og havde derved foraarsaget et Underskud. Ved en for *Sofus Jensen* afholdt Jubilæumsfest fremkom der ogsaa et Underskud, som i og for sig heller ikke kunde bebrejdes Bestyrelsen. Ved Fedevareskydningen i December var der intet Underskud, men dér havde Bestyrelsen været spøgefuld. Antagelig for at give de mindregode Skytter Mulighed for at hjemføre en Gaas eller en fed And var der til Skydningen knyttet et Point-Tillæg (fra 1—20), som blev afgjort ved Lodtrækning efter Skydningens Ophør. Men hvad blev Resultatet? At Selskabets bedste Skytte fik 19 Points Tillæg og hjemførte — som saa mange Aar tidligere — den store af Vildthandler *Bryder* skænkede Gaas. Den, der sætter sin Lid til Fru Fortuna, maa være forberedt paa Overraskelser.

Naa, Kassen var altsaa tom, og hvorledes faar man Penge i en slunken Foreningskasse?

Der findes et gammelt, kendt Middel og det greb man til: Aftenunderholdning og Bal! Overskudet blev 395 Kr. 72 Øre, og Arrangørerne og de Medvirkende høstede megen Tak og Paaskønnelse, men man glemte at takke Mynighederne, der umiddelbart forinden Festen ophævede det siden Jul eksisterende Forbud mod Sammenkomster paa Grund af Influenzaepidemien. Og nu da Bestyrelsen havde spist af Kundskabens Træ, blev disse Aftenunderholdninger gentaget i de følgende Aar til Glæde for Selskabets Kasse, indtil de engang holdt op af sig selv — eller maaske snarere fordi, saavel Medlemmerne som deres Bekendte var blevet trætte.

Den 5. Marts 1929 afholdt Selskabet Jubilæumsfest for Linoleumsforhandler *Carl Petersen*. Jubilaren kunde ved denne Lejlighed oplyse, at han ikke en eneste Gang i de 25 Aar, han havde været Medlem, havde forsømt ved en »ØRESUND« Sammenkomst. At sligt har kunnet lade sig gøre er aldeles ubegribeligt. *Carl Petersen* var en god Ægtemand og lykkelig Familiefader; men Familiefester, Sommerferie, Sygdom — — — om Mandagen var der for ham kun »ØRESUND«.

Man mindes uvilkaarligt hin Mand, der i sidste Øjeblik udsatte sit Bryllup, fordi han havde regnet ud, at hans Sølvbryllup ellers vilde falde paa en Tirsdag — og den Dag skulde han i Kegleklubben.

Brave *Carl Petersen*! Du vedblev at komme i »ØRESUND« til Brødrene en Dag, mens Julisolen straaede højt, fulgte Dig til Dit sidste Hvilested. For Dig var »ØRESUND« en Del af Tilværelsen og en af Livets Funktioner!

Den 22. Juni 1929 blev der optaget et nyt Medlem i Selskabet: Fabrikant *Robert Müller*.

I 1920 er Sølvtojet efterhaanden kommet i en saadan Pris, at der ved Sommerskydningen kun kan afholdes 2 Præmieskydninger, nemlig den 5. og 10. Skydedag. Der afgives 10 Skud og 2 Prøveskud. Ved hver Præmieskydning medregnes den bedste Række af de fire forudgaaende Træningsskydninger og ved den 10. Skydning tillige Handicap med indtil 20 Points. Der skydes endvidere med Anlæg til en trekantet Plet à 1 Kr. pr. 5 Skud. Ved første Præmieskydning opnaaede bedste Skytte 92 Points.

Allerede næste Aar kan man dog forhøje Antallet af Præmieskydninger til 3, hvoraf den sidste tillige er en Slags Flidsskydning, idet der den Aften medregnes 2 Rækker fra 2 forskellige, ved Lodtrækning udtagne Skydeaftener i Sæsonen.

I 1922 er Præmieskydningernes Antal vokset til 4; 2 er Handicapskydninger og 2 almindelige Skydninger. Der blev ogsaa i nogle Aar ved Siden af den ordinære Skydning skudt en saakaldt Sommerskydning samt en Mesterskabsskydning, og ved begge disse Skydninger erholdt samtlige Deltagere Præmie. Bedste Skytte ved de ordinære Skydninger laa som Regel paa et Pointantal mellem 91 og 92 i 10 Skud.

I 1925 deltog Selskabet 3 Gange i Dansk Skytte-Unions Konkurrence-Skydninger og opnaaede en hæderlig Placering.

I 1928 afholdt Selskabet Konkurrenceskydning med Handelsbankens Skytteforening, der mødte med 7 Skytter, medens »ØRESUND« kun stillede 6. Resultatet blev, at »ØRESUND« opnaaede 88.33 i Gennemsnit, medens Handelsbanken opnaaede 86.72.

Som Kuriosum kan nævnes, at man i 1925 og 1926 afholdt Holdskydninger indenfor »ØRESUND«, idet Skytterne delte sig i 2 konkurrerende Hold, hvoraf samtlige Skytter i det sejrende Hold erholdt Præmie. Det begyndte med, at 4 Medlemmer, der var født i Præstø Amt, udfordrede de øvrige Medlemmer, der ikke fra Fødslen var saa begunstigede. Præstøerne tabte nu imidlertid, muligvis fordi de — for at faa lige store Hold ud af det — allierede sig med en Skytte, hvis Oprindelsessted laa langt fjernet fra det idylliske Præstø.

I Oktober 1929 blev de nyindrettede Skydebaner i *Weinolds* Lokaler aabnet, og man vedtog derfor fremtidig at afholde Vinterskydning en Gang om Maanednen. Skydningen afholdtes som en Handicapskydning med 10 gældende Skud pr. Aften og med indtil 100 pCt. Handicap-Tillæg.

1930—1939

M andag den 17. Marts 1930 blev der afholdt tredobbelt Jubilarfest til Ære for Smedemester *Fr. Jørgensen*, Vildthandler *N. Bryder* og Proprietær *Sørensen-Svejgaard*. Man var ikke uvant med slige Fester. Dertil var der for mange gæve og trofaste Medlemmer i »ØRESUND«, men tre paa een Gang, det var dog Rekord — og derfor blev Festen ogsaa rekordagtig.

Den afholdtes i *Weinold's Lokaler*. Her følte Skydebrødrene sig hjemme. Som Medlem kendte *Weinold* sine Pappenheimere, og han og hans smukke og dygtige Hustru var de ideelle Værtsfolk.

Hos »ØRESUND«-Skytterne gælder det i udtalt Grad, at Maden er Vejen til Hjertet, og den Mad, der blev serveret i det *Weinoldske Etablissement*, var Kræs. Ikke at det behøvede at være kunstfærdige Retter — nej, Skibslabskovs var f. Eks. højt i Kurs — men saa *skulde* det være Skibslabskovs!

Og hos *Weinold* var den Side af Sagen altid, som den skulde være. Det var de andre Sider forresten ogsaa. Mange straalende Fester har »ØRESUND« holdt i disse festsvangre Lokaler. Men naar Sekretæren Gang paa Gang kalder dem for »*Weinolds smukke Lokaler*«, saa maa det nærmest betegnes som Festlyrik. Smukke og tidssvarende var Lokalerne nu ikke. Og dog! Naar man i Forstuen, — hvorfra man gennem en Glasdør skuede ind i en Vinstue paa et celebret Billardparti — havde bestemt sig til, om man foretrak at brække Benene paa den højre eller venstre af de Trapper, der førte ned i Dybet, og dernede havde passeret en lang Tunnel, aabenbares der pludselig for Ens Øjne, Trapper og Sale fra en svunden Tidsalder — en Spejltid — og dog forlenet med en Hygge, som aldrig undlod at stemme Sindet mildt. Og færdedes man udenfor Grænserne til sit eget Domæne, saa kunde man altid være sikker paa et oplivende Møde med Damer af tilforladeligt Ydre, ledsaget af deres cigaretrygende Kavallerer, der havde inviteret de Skønne paa en Udflugt til Trappegangens noget mere svale Atmosfære.

Men en skønne Dag forlod *Weinold* de efter ham opkaldte Lokaler for at overtage Grand Hotel, og vel blev dette tunge Slag for »ØRESUND« mildnet ved, at hans Efterfølgere, Direktør *Kai Jensen* (nu Ritz), og senere *Løfkvist*, der desuden ogsaa var Medlem, troligt fulgte i hans Fodspor; men *Løfkvist* var allerede den Gang en af Døden mærket Mand, og ret snart stod »ØRESUND« derfor uden Lokaler til Vinterskydningen.

Forinden var der dog sket en Begivenhed, som for et Aar skulde bevirke, at »ØRESUND« kom til at føre en Kældertilværelse, som var enestaaende i dens 60-aarige Historie.

Da Skytterne den 25. Maj 1930 mødte paa de idylliske Skydebaner i Vangehusets Have, hvor man skød op mod Muren til et Nonnekloster, blev de pinligt overraskede ved, at Politiet havde lukket Banerne, og hele denne Sommer skød man derfor i *Weinold's* Kælder, og selv om Væggene var dekoreret med herlige Landskaber og grønne Træer, saa var det dog kun et fattigt Surrogat for Vangehusets blomstrende Syrener og Kastanier.

Fugleskydningen det Aar afholdt man dog paa Gentofte Hotel, og da Sommeren lakkede paa Hæld, inviterede *Peter Hintz*, Vangehusets dygtige Vært, Medlemmerne til Indvielse af hans nye Baner, der nu var lukkede, saaledes at selv de mest lydthøre Nonner ikke vilde kunne fornemme hverken Knald eller Hurraraab.

Den 13. Februar 1933 blev der afholdt dobbelt Jubilarfest, idet den kendte Bronze- og Zinkstøber *H. L. Rasmussen* og Isenkræmmer *Rich. Andersen* begge havde været Medlem i 25 Aar.

Som det sig hør og bør var Festen helt igennem af dobbelt Format, men iøvrigt samlede man Kræfter — og Midler — til 60-Aars Fødselsdagen den 16. August 1933.

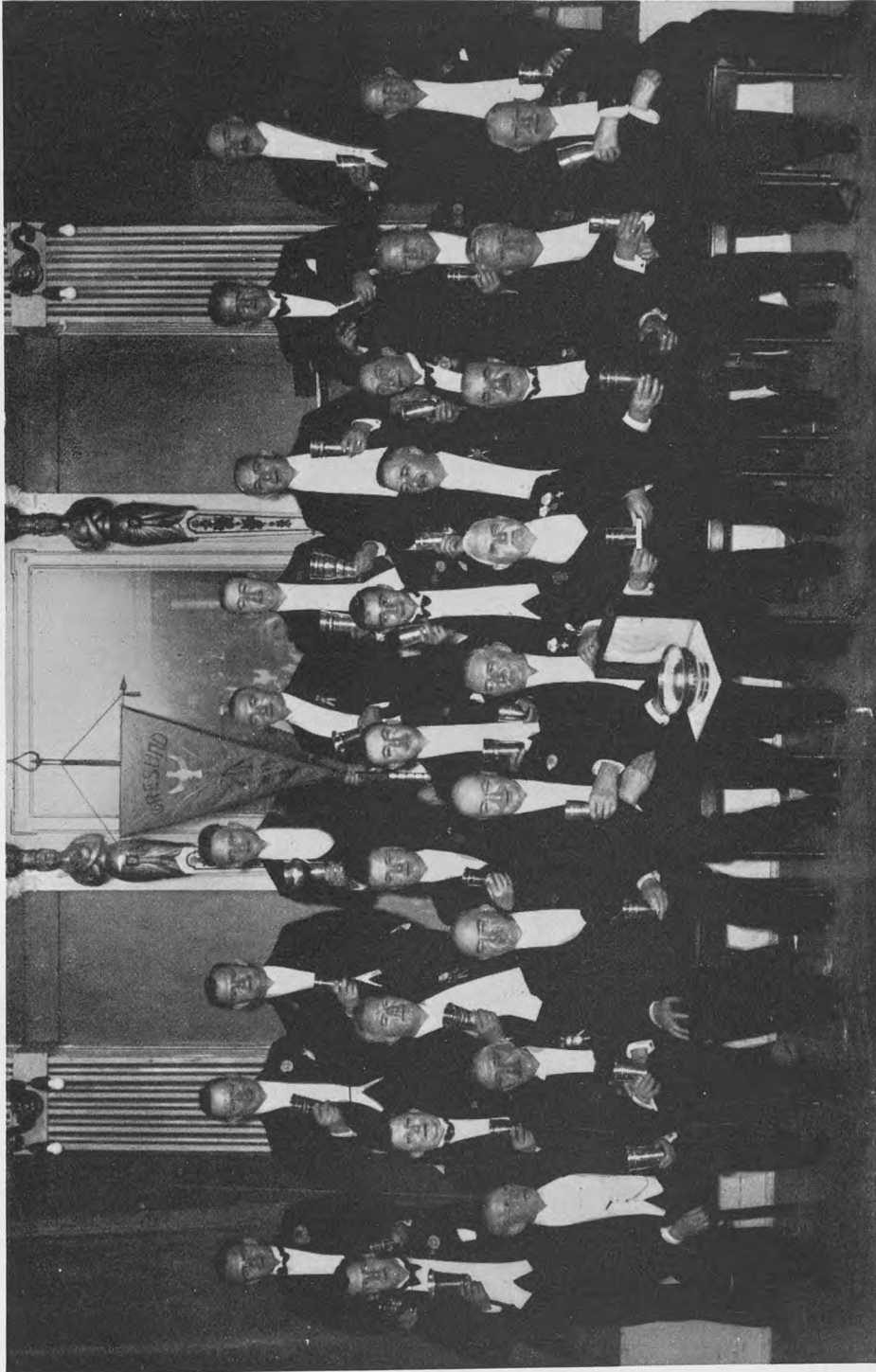
Fødselsdagsfesten, der afholdtes i *Sass'* Lokaler, varede til de tidlige Morgentimer og stod ikke tilbage for nogen tidligere »ØRESUND«s Fest. 30 Pokaler, dels skænket af Velyndere af Selskabet — hvoriblandt Damerne — og dels tilvejebragt ved Bidrag fra Medlemmer, blev uddelt og sammen med Medlemmerne fotograferede — som det ses paa omstaaende Billede.

Ved et lumsk Trick fra Fotografens Side blev flere af Skytterne forvandlede til Negre — dog heldigvis kun paa Billedet.

Naar det nævnes, at Festen ikke stod tilbage for nogen tidligere »ØRESUND«s Fest, er det dog ikke ensbetydende med, at der intet var sparet for at gøre Festen med Damer saa pompøs som muligt. Der var nemlig sparet — til en efterfølgende rigtig Mandefest hos *Weinold*. Denne forløb uden andre Uheld, end at Overraskelsen i *Weinold's* »Omelet surprise« var, at der ingenting var indeni, idet Sekretæren, *A. C. Christiansens* Tale, der begyndte umiddelbart før Surprisen kom paa Bordet, var saa lang, at Isen smeltede og efterlod det tomme Rum.

Den 9. Oktober 1933 afholdtes ordinær Generalforsamling og ved denne valgtes Fabrikant *Robert Müller* til Formand — et Valg, der af Kammeraterne hilstes med Jubel.

Robert Müller havde i den forholdsvis korte Tid, han havde været Medlem, formaaet at gøre sig afholdt i en usædvanlig Grad, og han havde ved flere Lejligheder — baade i Ord og Gerning — givet Beviser paa sin store Interesse for alt, hvad der kunde fremme, ikke alene det sportslige, men ogsaa det kammeratlige.

Fra 60-Aars Jubilæet 1933

Desværre indtraf der ret snart en Begivenhed, der bragte »ØRESUND« i en kritisk Situation, idet Provenuet af et Laan til et Medlem (for hvilket nogle andre Medlemmer havde kautioneret) ikke — som det var Forudsætningen — i fuld Udstrækning var kommet Laantageren tilgode. Dette bevirkede, at der indkaldtes til en ekstraordinær Generalforsamling, som afholdtes den 20. Juli 1934, og hvor det vedtoges, at Kammeratskabet i »ØRESUND« altid skal nyde enhver Forret.

Denne vanskelige Sag, der stillede meget store Krav til den nye Formands Evner, blev ved Generalforsamlingens Tilkendegivelse tillige en Bekræftelse paa de Idealer, *Robert Müller* i sin uegennyttige, men energiske Kamp for »ØRESUND« havde sat sig.

Chr. Petersen, der kort Tid efter »ØRESUND«s 60 Aars Jubilæum var udnævnt til Selskabets Ærespræsident, udtraadte af Selskabet, hvilket blev beklaget af mange, idet *Chr. Petersen* i 42 Aar havde været Medlem og havde udført et stort Arbejde til Gavn for Selskabet, men der er ingen Tvivl om, at *Chr. Petersen*, da han udmeldte sig, har haft for Øje, hvad der gavnede »ØRESUND« mest.

Ingen kunde nægte, at det Afsnit af »ØRESUND«s Liv, som Tæppet nu var gaaet ned for, havde betydet Fremgang for Selskabet, sportsligt som økonomisk, men det er en af Livets Love, at Udvikling kræver Fornylse.

Vilde det lykkes for *Robert Müller* ikke alene at videreføre det gamle Selskab efter de fra Forgængerne overleverede Traditioner, men ogsaa at gøre det mere attraaværdigt, saaledes som han med stor Kraft havde hævdet, var hans Maal? Var det ikke saaledes, at »ØRESUND« enten maatte være, som det var, eller ophøre at være?

Ingen kunde give Svar derpaa, men det Kendskab, man havde til *Robert Müller* lovede godt for Fremtiden, og samtlige Medlemmer stod derfor fylket om ham, rede ikke alene til at modtage, men ogsaa til at give, og opfyldt af Taknemmelighed mod ham for den Opgave, han havde taget sig paa.

Ved den ordinære Generalforsamling i Oktober 1934 blev det vedtaget, at Æresmedlemmer — for saa vidt de selv ønskede det — kunde overføres til at være kontingentfri, og ved det følgende Aars Generalforsamling, hvor Bestyrelsen iøvrigt blev udvidet til fire Medlemmer, vedtog man et Tillæg til Lovene i Henhold til hvilket et Medlem, der udøver en Handling, der kan være til Skade for Selskabet eller det indbyrdes gode kammeratlige Forhold blandt Selskabets Medlemmer, kan slettes af Selskabet, saafremt han ikke selv udmelder sig inden 8 Dage efter, at han fra en i Sagens Anledning nedsat Kommission har modtaget Kendelse, at der foreligger Brud paa den paagældende Paragraf i Selskabets Love.

Ved denne Generalforsamling meddelte Formanden, at han havde indstiftet et Legat, foreløbig paa 1000 Kroner, som under Navnet »Broderskabsfonden« skulde yde Støtte til Medlemmer, hvis økonomiske Kaar tilsagde en saadan Hjælp, og saaledes sikre, at ingen Broder paa Grund af forringede økonomiske

Kaar, skulde se sig nødsaget til at udtræde af »ØRESUND« eller være forhindret i at deltage i »ØRESUND«s Sammenkomster.

Fondens Renteindtægter vilde være at anvende til Betaling af Kontingent, Traktement ved Selskabets Sammenkomster og lignende Formaal, medens Fondens Grundkapital skulde kunne anvendes til at yde Hjælp i Form af Penge-
laan til Medlemmer, der havde været aktive i mindst 5 Aar. Laanene, der skulde forrentes med 4 pCt. p. a., maatte for et enkelt Medlem normalt ikke overstige $\frac{1}{3}$ af Grundkapitalen, og der skulde iagttages Hemmeligholdelse af, til hvem der var ydet Laan. Iøvrigt var det Stifterens Tanke, at Fonden skulde forøges, navnlig ved Gaver fra Selskabets Medlemmer, samt ved hel eller delvis Overførelse af Lotterigevinster, som Selskabet maatte opnaa.

Af Lotterigevinster er der til Dato intet overført, men til Gengæld er der ved Gaver fra Medlemmer og paa anden Maade tilflydt Fonden rige Midler, og denne andrager nu Kr. 1.675.00.

Man maa dog ikke af det foranstaaende faa Indtrykket af, at »ØRESUND« var ved at overgaa til at blive en borgerlig Hjælpe- og Laanekasse. Formaalet var yderligere at fæstne og fremme det gode Kammeratskab, men dette søgtes ogsaa — og først og fremmest — opnaaet ved Skydning og Selskabelighed. Fra Ledelsens Side blev der intet sparet, hverken af Udgifter eller Møje for at øge Skydelysten og Skydefærdigheden, og ind imellem forfriskede man sig med lidt Festlighed.

Den 29. Oktober 1935 afholdtes atter en Tvilling-Jubilæumsfest, denne Gang for Regissør ved Det kgl. Teater, *Rich. Heide*, og den kendte »Stilco« Indehaver, *M. F. Andersen*. Herom skriver Sekretæren, at »*Formanden talte for Jubilarerne, Weinold for Gæsterne og Sekretæren for Æresmedlemmerne, og efter at alle Brødrene havde haft Ordet, sluttede denne smukke og kammeratlige Aften ved Firetiden.*«

Det er ikke den eneste Gang, alle Brødrene har haft Ordet, — hver paa sin Maner og præget af Vedkommendes egen Tanke- og Væremaade, men — uanset hvilken Forklædning — altid mundende ud i, at »ØRESUND« er et Sted, hvor der er godt at være.

Efter saadanne oplevelsesrige Aftener gaar man hjem, oplivet og bestyrket i Troen paa Fremtiden og taknemmelig over at tilhøre et lille Brodersamfund, der rummer saa meget værdifuldt, og man lover sig selv aldrig at svinge, fordi man forstaar, at man ikke har Raad til at undvære blot en eneste Aften.

Ved Fugleskydningen i 1936 i Vangehuset, havde Bestyrelsen forsøgt at genskabe lidt af tidligere Tidens Feststemning. Det var jo blevet saaledes, at Damerne nok kom til Eftermiddagskaffe med tilhørende Kringle fra »*den altid opmærksomme Bagermester C. C. Andersen*«, men nogen Aftenfestlighed var der ikke, desformedelst Skytterne var trætte efter den anstrengende Dag, der begyndte Kl. 10. Der var imidlertid mange, navnlig blandt de yngre, der ikke lod sig afskrække af den lange Dag, og under Presset fra de unge Viljer havde Bestyrelsen arrangeret gammeldags Fugleskydning.

»Den altid opmærksommest« Kringler var blevet suppleret med den nyindmeldte Bagermester *N. C. Jensens* Overflødhedshorn. Hørebilleder blev optaget paa Voksplader og senere rundkastet under Jubel, og da Medlemmerne traadte an til Dansen under Æresmedlem *Niels Bryders* (Kong Niels') Førerskab, kunde det fastslaaes, at denne Fest ikke stod tilbage for nogen af de i »ØRESUND«s Historie kendte og berømte Fugleskydninger.

Ogsaa Skovture afholdt man selvfølgelig, og »for at imødekomme et fra Restauratør *Hintz* fremsat Ønske« — blev Skovturene aldrig afholdt paa de i Programmet fastsatte Dage, men paa en Dag, der passede Hr. *Hintz*. Dog gjorde dette ingen Skaar i Glæden, og sent glemmes de Ture, hvor Bunden blev lagt hos *Weinold* paa Cottagen i Skodsborg med short drinks og long drinks; hvor Tobaksgrosserer *Chr. Andresen* uddelte Havanesere ad libitum, og hvor alt det Medlemmerne tilhørende rullende Materiel var stillet til Skovturens Raadighed!

Jo, det var Skovture! Intet Under, at et ved Generalforsamlingen den 23. Maj 1938 fremsat Forslag om, at Damerne skulde deltage i Skovturene, blev forkastet med stor Majoritet ved en derom afholdt skriftlig Afstemning. Man vidste, hvad man havde — og det kunde ikke blive bedre!

Skulde nogen heraf henfalde til at citere *Henrik Ibsen*: »At elske, ofre alt og glemmes, det er Kvindens Saga — — —«, saa kan der henvises til, at »ØRESUND«s store aarlige Fest: Festen med Damerne, stadig blev afholdt — under mindre, men derfor ikke mere beskedne Former, end tidligere.

Bestyrelsen, der havde suppleret sig med et Festudvalg bestaaende af *Weinold* og *A. C. Christiansen*, havde megen Glæde og Ære af disse Fester. For Underholdningen blev der sørget paa bedste Maade, dels ved Optræden af Kunstnere og dels ved Fremvisning af morsomme og interessante Film. Navnlig gjorde Filmfremvisningerne altid Lykke, og det er derfor forstaaeligt, at Festudvalget ogsaa ved en af Selskabets Fastelavnsfester forfulgte Succes'en og arrangerede Fremvisning af en interessant Film.

Den sidste Jubilarfest, »ØRESUND« har afholdt, fandt Sted den 28. November 1938 i Selskabslokalerne Allégade 10. Jubilaren var den afholdte Bagermester *C. C. Andersen*, der i en Tale, dybt rørt takkede sit gamle Skydeselskab, hvor han havde tilbragt de bedste Timer i sit Liv. Det var ikke første Gang, en Jubilar havde kunnet sige dette. Mange er de, der i Tidernes Løb har aflagt et saadant Vidnesbyrd!

En i Dagens Anledning forfattet Jubilar-Revue blev modtaget med Begejstring, som steg til svimlende Højder, da Jubilaren senere paa Aftenen berettede om sine fantastiske Ungdomsoplevelser, og da man med »Farmand« i Spidsen drog hjem fra Allégade, talte man Aarene til den næste Jubilarfest — og beklagede, at der var saa længe til.

I Sommeren 1939 var Formanden i Amerika. Det er betegnende for denne impulsive Natur, at han en Dag læste i Avisen om en til Verdensudstillingen i New York arrangeret Tur, hvorefter han sikrede sig en uafhængt Billet — og

startede. Det siges dog, at han først ringede hjem og meddelte, at han ikke kom til Middag. Ved sin Tilbagekomst blev han modtaget af Brødrene med Blomster og Velkomsttaler, og der stod Fedekalv paa Menuen.

— — —

Tiaaret 1930—39 var en Pokal-Tid! Aldrig har Selskabets Skytter haft saa mange Pokaler at kæmpe om, og skønt Proportionerne for saadanne, af Velyndere skænkede Pokaler, altid laves saaledes, at Hovedparten af Skytterne aldrig har Mulighed for at erhverve dem til Eje, saa sætter de dog en ædel Kappestrid i Gang, fordi en Skyttes Psyke nu engang er saaledes, at han kæmper en — selv haabløs — Kamp til den bitre Ende.

Der var den af *Robert Müller* skænkede Pokal, som efter Sommerskydningen i 1930 blev afløst af en ny (Sanopan-Pokalen, skænket af Dansk Brødemballage Fabrik »Sanopan«, som *Robert Müller* er Indehaver af) — og der var Vandrepokalen, som vandrede i 7 Aar, indtil den ved 60-Aars Jubilæet blev vundet til Ejendom.

Sørensen-Svejgaard havde ogsaa skænket en Pokal, der stadig blev skudt om, og i 1931 skænkede *Weinold* en Pokal, hvorom der kun skulde skydes i Vinterhalvaaret, og som fortrinsvis skulde vindes af de Skytter, der havde udvist særlig Mødeflid og Fremgang i Skydefærdighed.

Men der var flere Pokaler: En ny af *Sørensen-Svejgaard* skænket, der skulde vindes af den Skytte, som i Sommerskydningen skød flest Ottere. En Pokal skænket af *Grønlund* og mange flere. Ja, end ikke et dobbeltkapslet Guldur — skænket af *Robert Müller* — manglede blandt de eftertragtede Stridens Genstande.

Vinderen af dette Guldur blev den Skytte, der i Løbet af Vinteren 1938—39 samt Sommeren 1939 forbedrede sit Gennemsnit af de første 8 Rækker à 15 Skud procentvis mest. Den lykkelige blev Vognmand *Kai Hansen*.

I Sommeren 1930 er der to almindelige Præmieskydninger, og Datoerne for disse afgøres ved Lodtrækning. Desuden er der to Handicapskydninger, Pokalskydningen og en frivillig Handicapskydning. Det følgende Aar gaar man helt bort fra Lodtrækningen og lægger Præmieskydningsdagene fast.

Vinterskydningerne, der finder Sted hos *Weinold*, omfatter 12 Skydeaftener med ialt 3 Præmierækker. Iøvrigt sker der ikke de første Par Aar nogen Ændring i Planerne for Skydningen, udover at der i Jubilæumsaaret blev afholdt en særlig Skydning om de udsatte 30 Pokaler.

I Aarene 1930—35 ligger Gennemsnittet for afgivne Skud omkring 82.50 for 10 Skud. Da der imidlertid her er regnet med *alle* Skud, som samtlige Medlemmer har afgivet, altsaa ogsaa rene Øvelsesrækker — ligger selvsagt de Skudrækker, der anvendtes ved Slutopgørelsen betydeligt højere.

Ved Vinterskydningen i 1935 indføres en Klasseskydning, idet Skytterne inddeles i 3 Skydefærdighedsklasser: Mesterklassen, A-Klassen og B-Klassen. Denne Klasseinddeling fortsættes i de følgende Aar, samtidig med, at de hidtil tildelte Points for Mødedage bortfalder.

I 1937 gaar man desuden over fra 10-Skudsrækker til 5-Skudsrækker ved Pointsberegningen. Der var i Vintersæsonen mellem 14 og 15 Skydedage samt 5 Keglespildage medens Sommersæsonen omfattede 10 Skydedage og 4—5 Kegledage. Saavel Vinter- som Sommerskydningen omfattede 2 Konkurrencer, men medens Vinterskydningen udelukkende var Handicapskydning, var Sommerens første Konkurrence almindelig Klasseskydning, hvor der til Præmie anvendtes de 3 bedste Rækker à 5 Skud fra 3 forskellige Mødedage — dog saaledes, at der krævedes mindst 4 første og 6 efterfølgende Rækker for overhovedet at komme i Betragtning.

DE SIDSTE AAR

Umiddelbart efter den 9. April 1940 blev der udstedt Forbud mod Skydning med Salonrifler, og fra en enkelt Side blev der herefter stillet Forslag om at suspendere Sammenkomsterne indtil videre og ophøre med at opkræve Kontingent, indtil Forholdene igen var normale. Dette blev dog stærkt modgaaet af de fleste — hvoriblandt Formanden — der i en Tale mindede om, at det nu mere end nogensinde var Mænd med Kammeratskabsfølelse, der var af Værdi for Danmark, og at det maatte haabes, at der nu i vort Land maatte findes tilstrækkelig Sammenhold til at møde Tidens Storme.

Det besluttedes altsaa, at Sammenkomsterne ikke skulde suspenderes, og kunde man ikke faa Lov til at skyde, saa kunde man dog komme sammen, og det var saa heldigt, at man i *Serapions Ordenens* Lokaler paa Sct. Knudsvej fandt et Sted, hvor man under ikke alt for store Forhold kunde hygge sig og samtidig faa den Betjening, man var vant til, idet Værten dér, Hr. *Ibskov*, der tidligere havde været Overtjener i Vangehuset, nøje kendte Brødrenes Ønsker og Særheder. Mange havde dog sikkert troet, at det vilde blive saa som saa med Besøget, naar ikke Kappestriden paa Skydebanerne lokkede. Og saa gik det dog helt anderledes. Brødrene følte det nu dobbelt betydningsfuldt at have et Sted, hvor de kunde mødes med gode Kammerater i utvunget Samvær, og derfor staa Sommersæsonen 1940 med Hensyn til Mødeflid ikke tilbage for nogen anden i »ØRESUND«s lange Liv.

Et Problem var dog Fugleskydningen! I 66 Aar havde den fundet Sted i ubrudt Række. Skulde denne nu brydes. Nej, Bestyrelsen fandt paa Raad og arrangerede en Fugleskydning med Luftbøsse, som dog paa Grund af, at Resultaterne ved denne Skydning var mere tilfældige, end ved Anvendelse af Rifler, blev foretaget som en Naaleskydning.

Resultatet blev, at *H. L. Rasmussen* ved Lodtrækning blev Aarets Fuglekonge, hvad Skytterne hilste med Begejstring, dels fordi *H. L. Rasmussen* er et af Selskabets ældste Medlemmer og meget afholdt, og dels fordi han i de 32 Aar, han havde været Medlem, endnu aldrig havde opnaaet Fuglekongeværdigheden.

Nogen Aftenfest blev der ikke afholdt, men til Damernes Glæde og Fornøjelse var der om Eftermiddagen arrangeret Keglespil med lækre Chokoladepræmier, og om nogen havde troet, at Keglesporten kun var for Mandfolk, saa fik han ved denne Lejlighed sine Anskuelser grundigt reviderede, naar han saa Keglerne spredes for alle Vinde af en Kugle, trillet af en sammenbidt, maalbevidst

»ØRESUND«s-Kvinde, der med sikkert Øje og fast Haand ramte, hvad hun sigtede paa.

Skovtur kunde man selvfølgelig ogsaa holde, og var end Bilerne kommet paa Klodser, saa var der jo Skovvognene i Klampenborg, og efter en herlig Tur til *Oehlschlagers Træ*, *Eremitagen*, *Stokkerups Marker* og andre af Dyrehavens Seværdigheder tog Skytterne til Traverbanens Restaurant — dog via Hovmarksvej, hvor Tømremester *Sven Nielsen* fulgte det af *Weinold*, *A. C. Christiansen* og *Andresen* givne Eksempel og bød paa Drinks — lange og korte! Saa begejstrede var Skytterne for Traverbanens kolde Bord, at de Aaret efter atter gæstede dette udmærkede Sted, hvor det dog kostede Værten en Bøde, fordi der — efter Sigende — var mere paa Bordet, end Politiet tillod.

Saaledes gik Sommeren 1940 bedre end nogen havde turdet haabe, og da Formanden ved Generalforsamlingen i Oktober var paa Omvalg i Henhold til Lovene, genvalgte han med Begejstring og Akklamation. Ved denne Generalforsamling blev det vedtaget at overføre 400 Kroner fra Driftsregnskabet til Jubilæumsfonden. Der havde hvert Aar været overført 200 Kroner, men nu nærmede den store Dag sig, hvor Selskabet skulde fejre sit 70 Aars Jubilæum, og endnu var der kun 1000 Kroner i Kassen.

Da Vintersæsonen 1940 stod for Døren, var Skydning atter blevet tilladt af Myndighederne, men hvad nyttede det, naar Temperaturen paa Skydebanen var arktisk og Skytternes Fingre stivfrosne. Nej, saa hellere hygge sig i *Ibskovs Kakkelovnskrog* — og derfor stod denne Vinter, som den foregaaende Sommer, i *Serapions Ordenens Tegn*.

Ogsaa Keglespillet var suspenderet. Den eneste Udskejelse, man tillod sig, var at afholde en Fest med Damer. Bordet var arrangeret omkring et vældigt Vandbassin, hvorfra et Springvand skulde have henrykket Gæsterne og virket afkølede med sin Plasken. Desværre løb Vandet den forkerte Vej, og selv om det virkede afkølede, var det nærmest kun om Fødderne! Iøvrigt var Festen yderst vellykket, og Formandens Foredrag om Amerikarejsen paahørtes — om end ikke i Tavshed — saa dog med stor Interesse.

Ved Indkaldelsen til Generalforsamlingen, der skulde finde Sted den 12. Maj 1941, medsendtes der fra Formanden et Opraab til Medlemmerne om at give flittig Møde til Selskabets sportslige Konkurrencer og selskabelige Samvær. For at muliggøre dette i en Tid, hvor ogsaa et *økonomisk* Tryk hvilede paa alle, foresloges det at nedsætte Udgifterne ved 1) at nedsætte Skudpengene, 2) at stille Medlemmerne frit, om de ønskede at deltage i Spisningen eller blot i det selskabelige Samvær efter Spisningen, 3) at Broderskabsfonden skulde betale Markør og Listefører samt 4) at den smukke Skik, Brødrene havde indført med at takke for Fødselsdagshilsenen ved at byde Kammeraterne paa et Glas, indtil videre bortfaldt. Endvidere meddelte Formanden, at der fremtidig ved hver Mødeaften vilde forefindes en Kasse, hvori de, der havde Lyst, kunde nedlægge Gaver til Broderskabsfonden, saaledes at denne i stedse højere Grad kunde være i Stand til i en given Situation at række sin hjælpende Haand.

Disse Forslag blev ved Generalforsamlingen hilst med Tilfredshed og Glæde, og Formanden havde atter vist, hvorledes han med Haanden paa Tidens Puls,

M. F. Andersen
Fuglekonge 1942

levende og aarvaagent virkede for alt, hvad der kunde fremme »ØRESUND«s Vel.

Den 14. September 1942 fejrede *Robert Müller* sin 50-aarige Fødselsdag og fik overrakt Kongeemblemet i Guld. Kammeraterne kunde næppe have givet ham en

mere kærkommen Gave — han, som elsker og ærer sin Konge og i ham ser Symbolet paa alt, hvad der er dansk, og paa Folkets Vilje til at leve.

Den førstkommende Mandag formede sig selvsagt paa festlig Vis og med *Robert Müller* som Vært. Dette var noget, der Aar og Dag før var blevet aftalt, og *Robert Müller* og et andet Medlem, der havde Fødselsdag samme Dag, havde hver Uge indbetalt et Beløb til Imødegaaelse af denne Begivenhed. Forholdene medførte imidlertid, at det blev Formanden, der alene fejrede Festen — og blev fejret. Og det blev han! Med Sange og Taler — og med et af Direktør *I. C. Jensen* forfattet Hyldestdigt, hvoraf nedenstaaende Uddrag citeres:

»Ja, kære Robert, Du som i Dag naar Manddoms Aar,
Du er en af Skovens stærke Stammer,
Du knækkes ej af Storm og Strid,
og Din Tro paa Lysets Magter
kan aldrig rykkes op med Rode.
I Aarene, der svandt for Dig,
har Du haft mange Kampe,
men altid fair, med blanke Vaaben drog Du ud,
og naar med Sejrens Palmer hjem Du kom,
var det med Æren i Behold.
I rigeste Maal har Du ydet Din Tribut
til Venskabets Gud,
til Trofasthedens Gudinde,
og naar i Dag en Hyldest og Hjertevarme
uden Lige Dig i Møde slaar,
er det kun en ringe Mønt, Du faar,
for hvad Du selv har ydet.«

Ved den ordinære Generalforsamling i Oktober 1942 vedtoges nye Love, der vel ikke i væsentlig Grad adskilte sig fra de allerede eksisterende med deres Uendelighed af Tillæg; men Lovene var samlet og bragt i Orden, og specielt var Bestemmelserne, der gav Bestyrelsen og Generalforsamlingen Bemyndigelse til at slette Medlemmerne paa Grund af Kontingentrestance, Udebliven fra Sammenkomster o. s. v., blevet skærpede. Desuden var Kontingentet forhøjet fra 7 til 9 Kroner Kvartalet, nødvendiggjort af de høje Priser paa Sølvtoj og Ammunition. Lovudvalget, bestaaende af Landsretssagfører *Waltenburg*, Bankfuldmægtig *Plesner* og Expeditionssekretær *Rostgaard*, havde egentlig haft Forslaget færdigt et Aar før, men da det fejlagtig ikke var opført paa Dagsordenen, nægtede Dirigenten det Fremme.

I 1942—43 begyndte Selskabet atter Vinterskydningen, efter at denne havde været suspenderet i 2 Vintre. Lokale og Skydebaner havde Bestyrelsen fundet i Forsvarsbrødrenes Hus — og iøvrigt klyngede den sig til Haabet om en ekstra Patrontildeling. Det lykkedes virkelig ogsaa at gennemføre 20 Skydeaftener —

selv uden Patrontildeling, men nu er det Tidspunkt heller ikke fjernt, hvor »ØRESUND« helt maa ophøre med Skydning, saafremt der da ikke forinden skulde ske et Mirakel.

Den aarlige Fest med Damer er udsat til Jubilæumsdagen, og Vinterens eneste større Sammenkomst har derfor været Fastelavnsfesten. Disse Fester er i de senere Aar afholdt under andre Former end tidligere, men er dog stadig meget fornøjelige, og der er altid paa en eller anden Maade sørget for, at Underholdningen er lidt udover det sædvanlige. Ved denne Lejlighed gjorde et Hørespil bygget over Dagliglivet i »ØRESUND«, enorm Lykke.

Det er altid morsomt at kigge ind af sine egne Vindver, og intet er saa spændende, som naar Baggrunden for det daglige Liv slaar litterære Gnister!

— — —
Et Tilbageblik — saaledes som det er forsøgt paa denne Bogs Blade — over en længere Aarrække af en Forenings Liv, vil selvsagt let forme sig saaledes, at det bliver Festerne, der indtager den mest fremtrædende Plads. De almindelige Mødedage træder ikke saa stærkt frem til Beskuelse — og dog er det dem, hvorpaa »ØRESUND« har bygget og i Fremtiden vil bygge sin Eksistens.

Ved disse Mødedage, der i Dag former sig som i Selskabets første Leveaar, skabes Kammeratskabet, og her trives det fuldt og helt.

Festlighederne derimod har skiftet Karakter — vor Tid er mere stilfærdig; men netop derfor giver Festerne ligesom et Spejlbillede af den forgangne Tid — — — men ikke af den Indsats, der af den svundne Generation, og af de, der nu er Æresmedlemmer, er gjort, og hvorpaa vi nu bygger videre.

Naar »ØRESUND« i Dag staar som det ældste Skydeselskab indenfor Dansk Skytte-Union, saa skyldes det de Banebrydere, som i 1873 stiftede dette Selskab, men det skyldes ogsaa de, der fulgte efter! Hvad hver især har gjort, det kan ikke maales eller vejes, men det bunder dybt i den Kendsgerning, at »ØRESUND«, skønt det har naaet det, der i et Menneskes Liv kaldes Støvets Aar, dog staar frisk og sund og livskraftig som ingensinde.

Maatte denne lille Beretning om »ØRESUND«s Historie staa som en 70 km. Sten paa Selskabets Vej fremad — og som en Hyldest til Kammeratskabet!

POVL ROSTGAARD.

»ØRESUND«s Æresmedlemmer

Niels Bryder

H. L. Rasmussen

Rich. Andersen

Rich. Heide
Næstformand

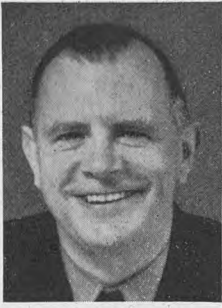

M. F. Andersen

C. C. Andersen

»ØRESUND«s øvrige Medlemmer

Povl Rostgaard

E. Weinold

Einar Andersen

A. C. Christiansen

Robert Müller
»Øresund«s nuværende Formand

Chr. Andresen
Kasserer

Alb. Petersen

Osvald Larsen

Kaj Nielsen

Aage Espersen

Hans F. Plesner
Sekretær

Rich. Thor Hansen

N. C. Jensen

Kai Hansen

I. C. Jensen

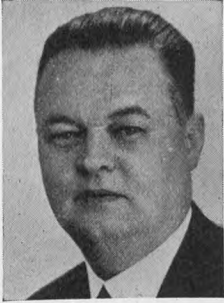
Emanuel Jensen

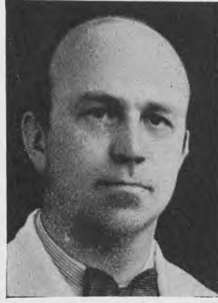
Alb. Schliintz

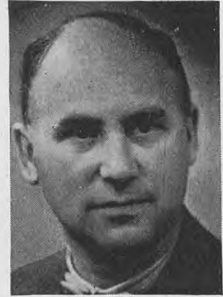
Robert Nielsen

W. Waltenburg

E. Nordfalk

Frantz Christensen

Axel H. Hansen

Viggo Brumsgaard

Oversigts-Kort

Periode 1933—1943

Deltager	SÆSON	Antal Skud	Alle Skud		Gennemsnit		Skudværdier										
			Point	G	+	÷	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
25	Vinter 1933—34	2810	23.278	82.84			308	1111	789	381	146	60	5	5	4	1	1
21	Sommer 1934	3290	27.094	82.35	0.487		307	1277	1007	426	177	66	16	12		1	1
24	Vinter 1934—35	2840	23.424	82.48	0.126		269	1113	856	380	151	46	11	5	6	2	1
24	Sommer 1935	4680	38.573	82.42	0.058		504	1780	1390	601	248	110	25	11	6	3	2
24	Vinter 1935—36	3470	29.060	83.75	1.325		416	1443	971	416	152	50	10	9	1	2	
26	Sommer 1936	5200	43.076	82.84	0.908		546	2039	1494	731	279	93	10	5	1	2	2
24	Vinter 1936—37	3315	27.621	83.32	0.483		392	1295	964	451	159	27	14	8	4		1
26	Sommer 1937	5015	41.607	82.96	0.356		588	1937	1466	621	280	78	24	13	6	2	
27	Vinter 1937—38	3830	32.435	83.56	1.722		466	1691	1092	402	137	32	3	1	4	1	1
26	Sommer 1938	4080	34,106	82.18	1.094		505	1721	1060	494	207	51	18	14	8	2	
21	Vinter 1938—39	3275	27.685	84.26	0.941		386	1421	976	349	101	32	1	4	1	1	3
20	Sommer 1939	3095	26.287	84.12	0.400		408	1368	844	334	109	25	5	2			
20	Vinter 1939—40	2202	17.935	80.89	3.485		213	809	622	345	122	63	11	11	4	1	1
17	Sommer 1940	1050	8.557	81.5	0.046		99	406	295	136	71	26	8	3	1	2	3
21	Vinter 1940—41	4915	40.980	83.4	1.882		550	1971	1427	663	231	44	11	6	6	4	2
20	Sommer 1941	2220	19.087	85.9	2.600		333	1022	581	214	65	4		1			
20	Sommer 1942	3940	32.857	83.4	2.584		418	1600	1170	485	203	54	5	4	1		
20	Vinter 1942—43	59227	493662	83.4	9.525	8.972	6708	24004	17004	7429	2838	861	177	114	53	22	17

I flere Aar har Krigen nu raset over store Dele af Jorden, og den har paa mange Maader tilsidesat al Kultur og Menneskelighed.

Med Ild og Sværd har den nedstyrtet vor Verden i Sorg og Elendighed. Den har ogsaa trampet ind over vort Fædreland og krævet store og smertelige Ofre — ja, selv de tungeste — særlig det foreløbige Tab af vor fulde Selvstændighed. Disse Ofre vil aldrig blive glemt af nogen dansk, men trods de tunge Vilkaar de sidste Aar har bragt os, har Skydeselskabet »ØRESUND«, som kun er et meget lille Udsnit af det danske Folk, modstaaet alle Prøvelser og selvfølgelig loyalt fulgt vor Konges Bud. Dette kunde maaske føre til Spittelse hos svage Naturer, men i vort Selskab har det tværtimod styrket vort beslutsomme og kammeratlige Sammenhold, thi stærke, varme Hjerter banker bag »ØRESUND«s Skjold.

Aldrig gennem Tiderne kaldte nogen forgæves paa »ØRESUND«s Hjælp, og ikke mindst gennem den sidste Tid har Brødrenes Offervilje været stor, og megen — ogsaa skjult Nød — er lindret af »ØRESUND«s Kærlighed til, og Forstaaelse af Kammeratskab.

Dette sande Kammeratskab, som vi har den Lykke at eje, har ogsaa virket til stor Gavn for vor Sports Udøvelse, hvilket fremgaar af Skydeselskabets Kartothek, hvorfra omstaaende Oversigtskort for Perioden 1933—1943 er udtaget.

Det fremgaar heraf, at der i denne Periode er afgivet 59.227 gældende Skud og opnaaet 493.662 Points, hvilket giver et Gennemsnit paa 83,4 Points pr. 10 Skud.

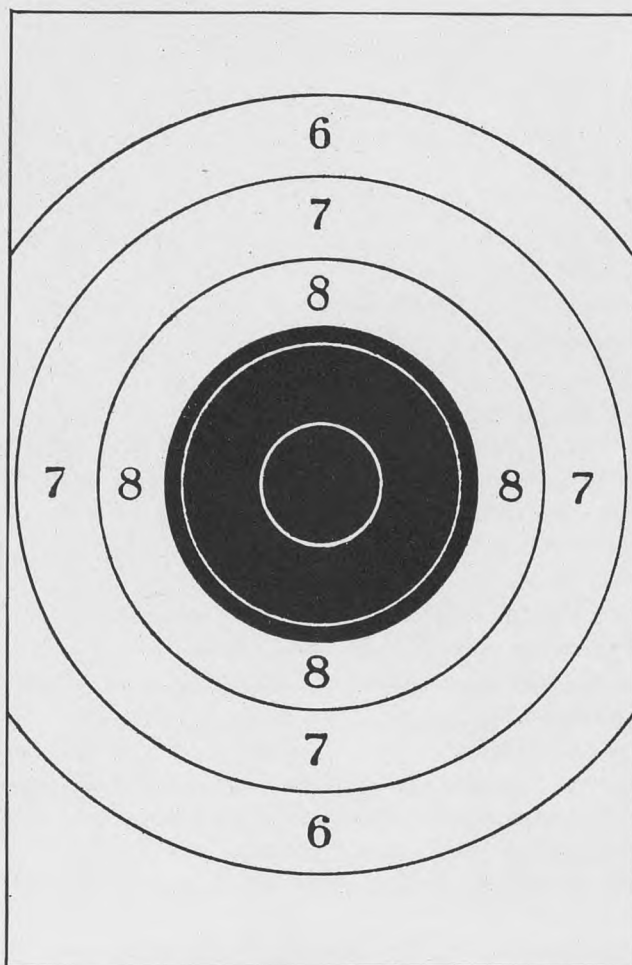
Af disse 59.227 Skud var 6.708 10ere og 24.004 Skud 9ere, hvilket igen vil sige, at 51.85 pCt. af samtlige Skud var »Pletter«.

Naar det tages i Betragtning, at Skudene er afgivet af fritstaaende Skytter (uden Anlæg) paa 15 Meters Afstand til 10-delt Skive, hvoraf omstaaende »Plet« er gengivet i naturlig Størrelse, og naar det tillige erindres, at Skud, der berører den hvide Ring, der afgrænser 10eren og 9eren, kun markeres som henholdsvis Niere og Ottere, vil man erkende, at det ikke er noget ringe Resultat, der er præsteret af »ØRESUND«s Skytter i nævnte Tiaar.

Kortet viser tillige, at medens Perioden starter i 1933 med et Gennemsnit for samtlige Skytter paa 82,84 pr. 10 Skud, slutter Perioden i 1943 med et Gennemsnit paa 83,4 Points.

Der har saaledes ogsaa været sportslig Fremgang i »ØRESUND«, og Fremgang er »ØRESUND«s Devise. Under Parolen: »Bedre, hvis mulig«, gaar vi der-

for fremover i Forvisning om, at ædel Kappelstrid paa sportslig Grund — i Forbindelse med et oprigtigt indbyrdes Kammeratskab mellem gode danske Mænd

— altid vil give os Styrke til — i ubrydeligt Sammenhold under vort elskede Flag — at bære vort gamle Selskab med dets rige Traditioner frem gennem Tiderne i umistelig Tro paa Sandhed og Ret, til Ære og Gavn for »ØRESUND« og vort Fædreland — og til Hæder for Danmarks Navn.

ROBERT MÜLLER.

Øresundssangen.

Tilegnet
SKYDESELSKABET »ØRESUND« AF 1873

GLORIA - ØRESUND

Vivat - Crescat - Floreat.

Mel : Der er et Land.

*En Brydningstid gik over vide Egne,
da Øresund som Selskab Lyset saa.
For nye Tanker gamle maatte blegne,
man nye Samfundsformer bygged paa.
Men Folkefrihed skaber ogsaa Pligter
til Fællesfølelse paa fælles Grund.
Et Kræv om Mænd, som ej hinanden svigter,
og Mænd som disse stifted' Øresund.*

*Vi ved, en Kreds af gode danske Dreng,
har lagt det Frø, som stadigt frodigt gror,
har skabt en Fortid, som vi mindes længe,
og ære vil i Gerning og i Ord.
Naar Riflen fast vi an mod Skiven lægger,
i ædel Kappelstrid paa sportslig Grund,
naar vi til Bordets Glæder ind os trækker,
een Tanke har vi kun: Vort Øresund.*

*Vor Kurs for Øresund til sene Tider
er lagt i Troskabs sejge, stærke Baand.
Som gode Kammerater frem vi skrider
og rækker gerne Broder Broderhaand.
Den Kurs, som blev vor klare Ledestjerne,
den vil ej blive ændret nogen Stund.
Som ærligt Kammeratskabs sunde Kerne,
saa vil vi efterlade Øresund.*

A. C. Christiansen.